

Sezon na Karkonosze

Ciekawostki i rady dla miłośników Karkonoszy

Rowerem po Karkonoszach i ich przedgórzu – a po drodze tyle atrakcji...

Koniec zakazu wjazdu dla rowerów

Po co pedałowac pod górę, lepiej wjechać kolejką

Schroniska Luční, Labská i Vosecká Bouda

Zabytki sakralne – ozdoba krajobrazu

Rowerowe autobusy

Ciekawe miejsca na trasach

www.krkonose.eu

Wzajemna współpraca ośrodków informacji

Pod przewodnictwem Związku Krkonoše kontynuowana jest tradycja spotkań pracowników karkonoskich ośrodków informacji, w tym głównego ośrodka informacji Dyrekcji czeskiego Karkonoskiego Parku Narodowego (Správa KRNP). Co miesiąc jest okazja do wzajemnej wymiany aktualnie wydawanych materiałów promocyjnych, a także pomysłów i informacji o przygotowywanych imprezach kulturalnych, towarzyskich i sportowych.

www.krkonose.eu • www.svazek.krkonose.eu

Podsumowanie i perspektywy

Dziesięć lat temu położone zostały podwaliny pod Związek miast i wsi Karkonosze (Krkonoše – svazek měst a obcí). Dziś liczy on już czterdziestu jeden członków. Po dziesięciu latach przyszedł czas na krótkie podsumowanie działalności i realizowanych projektów, ale też na określenie nowych kierunków, którymi stowarzyszenie to pójdzie.

Największym powodzeniem cieszy się projekt autobusów przewożących rowery. W ciągu minionych siedmiu lat autobusy te przejechały 448000 kilometrów. Na trasie prowadzącej przez Karkonosze i przedgórze zatrzymują się na 138 przystankach. Łącznie w ciągu tych lat przewiozły 224737 podróżnych i 23400 rowerów.

Za filar Związku uważa się projekt „Karkonosze – raj narciarstwa biegowego”. W minionych latach przy przygotowywaniu tras biegowych a także zakładaniu śladów należące do ponad 20 zarządców i właścicieli ratraki oraz skutery wyjeżdżyły 13250 godzin. Przygotowano łącznie 105000 kilometrów

tras biegowych.

Letnią alternatywą jest projekt „Karkonosze z siodełka roweru”. W ramach tego projektu na terenie Karkonoszy i ich przedgórze zamontowano 79 elementów tzw. małej architektury (ławki, mapy, miejsca odpoczynku i in.) i oznakowano 230

kilometrów nowych szlaków rowerowych, zwłaszcza na terenie przedgórze.

W ramach działalności wydawniczej przygotowano 1618000 egzemplarzy map, folderów, kalendarzy, gazet turystycznych i innych materiałów promocyjnych w różnych językach. Wszystkie one były rozdawane za darmo.

We współpracy z partnerami – CzechTourism Praha oraz władzami województwa

krakowohradeckiego i libereckiego – były i są przygotowywane prezentacje na targach w kraju i za granicą. Za każdym razem goście targów mogą zapoznać się z materiałami z całego Karkonosza, a także z materiałami partnerów Związku Krkonoše.

W ramach koordynacji działalności ośrodków informacji turystycznej opracowano metodologię tej działalności. Regularnie odbywają się narady, na bieżąco wymieniane są informacje i materiały promocyjne.

Do najważniejszych partnerów należą władze województwa krakowohradeckiego i libereckiego, Ministerstwo Rozwoju Regionalnego MMR z agencją CzechTourism, Dyrekcja czeskiego Karkonoskiego Parku Narodowego KRNP, czeskie pogotowie górskie (Horská služba Krkonoše), Euroregion GLACENSIS i NYSA, a także liczni przedsiębiorcy, jak na przykład zakład ubezpieczeń UNIQA, SITOUR, fundacja Nadace ČEZ czy agencja rozwoju regionalnego RDA.

W dziedzinie współpracy międzynarodowej wspomnieć warto memorandum podpisane ze Związkiem Gmin Karkonoskich oraz wspólne projekty finansowane ze środków Unii Europejskiej.

Nieodłączną częścią działań jest współpraca z mikroregionami Horní Labe (Górna Laba), Pojizeří (Poizerze), Východní Krkonoše (Karkonosze Wschodnie), Jilemnicko (Ziemia Jilemnicka), Tanvaldsko (Ziemia Tanwaldzka) i Žacléřsko (Ziemia Żacléřska). Organizacja Svazek Krkonoše zajmuje się tzw. dużymi ogólnokarkonoskimi projektami a mikroregiony sprawami bliższymi dla konkretnych miast i wsi.

Najważniejsze we wszystkich działaniach jest finansowanie. 20 % budżetu organizacji Svazek Krkonoše to składki członkowskich gmin miejskich i wiejskich. 80 % stanowią natomiast środki zewnętrzne od przedsiębiorców i z dotacji UE. W budżecie w minionych dziesięciu latach było 47898991 koron, z tego co roku ok. 300000 CZK ze składek członkowskich, ok. 300000 CZK składki przedsiębiorców i partnerów na Fundusz Turystyki.

Michal Vávra, wieloletni dyrektor wykonawczy Svazku Krkonoše, dziś wiceburmistrz Vrchlabí, powiedział: „Choć przedsięwzięcia uważamy za stabilne, ich finansowanie wisi na włosku. Dziesiątki opracowanych wniosków o granty i dotacje, wiele godzin rozmów i pracy często niestety idzie na marne. Nie jest dobrze. Ok. 50 % wniosków jest odrzuconych z uwagi na brak środków w finansach publicznych kraju. Pracować w tych warunkach nie jest łatwo. Realną szansę na zmiany dawał Regionalny

Program Operacyjny UE i projekt „Krkonoše – nová šance pro cestovní ruch” („Karkonosze – nowa szansa dla turystyki”). Za drugim razem nasz wniosek przeszedł. Karkonosze otrzymały ze środków europejskich dotację w wysokości 9 milionów koron, a więc 92,5 % ogólnej kwoty projektu, którego realizacja potrwa trzy lata.

Zamiarem Svazku Krkonoše jest jednak lekka modyfikacja obranego kursu, choć wody nie są jeszcze zbyt dobrze znane. Nie ma to być zasadnicza zmiana i odejście od wspierania turystyki i jej promocji. Turystyka jest i będzie głównym kierunkiem, który w dodatku jest, w odróżnieniu od minionych lat, na trzy lata zabezpieczony finansowo. Nowa wizja dotyczyć ma dalszej działalności całej organizacji m. in. w zakresie rozwoju regionalnego.”

Przewodniczący Jan Sobotka dodał: „Jednak jak ukierunkować dalszą pracę Związku Krkonoše? Nie dla wszystkich gmin członkowskich turystyka jest najważniejszą gałęzią przemysłu. Będziemy dążyć do zajęcia się kwestiami dotyczącymi zatrudnienia w naszym regionie. Na razie sam nie zwrócił się do nas żaden inwestor. To nie dobrze. Co gorsza – uważamy, że się nie zwróci. Musimy sami zacząć się ubiegać o inwestorów. Nie chcemy, żeby nasi mieszkańcy tracili pracę, byli zmuszani do opuszczania regionu. Myślimy realnie. Wzrost liczby turystów nie podniesie w wyraźny sposób wyników ekonomicznych regionu. Jeśli dziś przyjeżdża do nas pięć milionów turystów, to nie możemy spodziewać się, że w przyszłości będzie ich 15 milionów. Musimy w realny sposób zająć się strategią rozwoju tego obszaru. Ma powstać opracowanie, które określi obecną sytuację i ułatwi orientację w rynku na tym obszarze. Celem Związku Krkonoše będzie promocja obszaru i proponowanie go inwestorom nie tylko w kraju, ale też za granicą, na przykład na terenie Unii Europejskiej, właśnie w celu stworzenia miejsc pracy. Karkonosze ze swoim parkiem narodowym są dla nas dobrą wizytówką i musimy umiejętnie ją wykorzystać. Musimy wspólnie ze specjalistami wytypować kolejne priorytety, które staną się narzędziem rozwoju regionalnego. Jednak żebyśmy mogli promować region, musi on mieć dobrą infrastrukturę. Zakładamy, że nigdy do nas nie dotrze autostrada. Jednak jakość pozostałych dróg, mających statut głównych dróg dojazdowych w Karkonosze Środkowe, to wstyd, a w niektórych przypadkach zagrożenie dla kierowców i innych użytkowników ruchu. Na przykład drogi Horka – Studenec, Mrklöv, Strážné, Černý Důl – Janské Lázně – Svoboda nad Úpou, ale są też inne miejsca, w które w ciągu minionych trzydziestu lat nie inwestowano, a które są nadmiernie obciążone przez zabiegi służb drogowych w zimie i przez ostry górski klimat.”

Grono pracowników grupy marketingowej organizacji Krkonoše – svazek měst a obcí.

Targi jako część oferty

Także w tym roku Krkonoše – svazek měst a obcí za pośrednictwem współpracowników z karkonoskich ośrodków informacji reprezentuje te najwyższe w Czechach góry. We współpracy z partnerami – agencją CzechTourism Praga i władzami wojewódzkimi województwa krakowohradeckiego i libereckiego – przygotował prezentacje na targach w kraju i za granicą. Mirka Chaloupská, dyrektorka regionalnego Centrum Informacji, dodaje: „Mamy przygotowane materiały drukowane, które na targach są do dyspozycji wszystkich, którzy wyrażą zainteresowanie. Udzielamy informacji i w szerokim zakresie promujemy ofertę naszych gór. Czesi sami uświadomili sobie, że różnorodna oferta i dobra jakość usług, w tym odpowiednie relacje cenowe, zachęcają do przyjazdu. Już od kilku lat włączają Karkonosze w swoje plany urlopowe.”

Narada kierownictwa organizacji Svazek Krkonoše na targach w Brnie.

Dla inspiracji

Prezentujemy krótką listę miejsc, czy raczej targów, które mogą zainspirować do współpracy tych, którzy jeszcze się nie zaangażowali: Regiontour Brno, Dresdner Reisemarkt w Dreźnie, ITB w Berlinie, Dovolena a region w Ostrawie, Lysá nad Labem, For Bikes – targi rowerowe w Pradze, Galeria Dominikańska we Wrocławiu, Turtec w Jeleniej Górze, Krajské dožínky w Hradcu Králové, TUC Lipsk, targi turystyczne w Utrechcie i in. Wszędzie goście odwiedzający stoiska mają okazję osobistego zapoznania się z aktualnie wydanymi materiałami promocyjnymi odnoszącymi się do całego Karkonosza, a także z materiałami partnerów Svazku Krkonoše.

Ratowanie zabytków to walka z zapomnieniem

Krajobraz jest częścią przyrody, a kaplice i kapliczki, dzwonnice, studnie, pręgierze, krzyże, cudowne obrazy, krzyże pokutne, stupy milowe, drogowaskazy, kamienie graniczne, kolumny morowe i mariackie, rzeźby, pomniki, obeliski oraz inne obiekty należące do tzw. małej architektury mówią o duchowości naszych przodków. Wobec wielu z nich ludzie mają w podświadomości zakorzeniony szacunek.

Dzięki pobożności ludności rozrzucone w terenie drobne zabytki sakralne w niektórych rejonach nie straciły znaczenia. A nasze czasy znowu odkrywają siłę symbolu jako podstawowego nośnika wartości duchowej. Są niby kamienne mosty prowadzące z naszego ziemskiego świata w świat religii.

Wierzących łączą z wiarą i ojczyzną.

Drobne zabytki podzielić możemy na kilka grup wyróżniających się odrębnymi właściwościami, charakterystycznym ujęciem artystycznym i historycznymi przemianami. Są ważne nie tylko z uwagi na historię sztuki czy wartość estetyczną, mają też znaczenie krajobrazotwórcze. Promieniują energią duchową, zawierając w sobie ładunek emocji związany ze zjawiskiem pamięci historycznej. „Mała architektura” była nierozdzielnie związana z codziennym życiem ludzi i w naturalny sposób mogła w przeszłości liczyć na opiekę z ich strony. Była częścią ówczesnego świata ograniczonego przez granice państwa. Zwłaszcza okres baroku w naszym kraju na zawsze połączył człowieka z przyrodą, w twórczy sposób przyczyniając się do powstania nowej jakości sztucznie tworzonej kompozycji krajobrazowej.

Do zabytków sakralnych należą też kapliczki. Słowo to pochodzi od łacińskiego wyrazu capella. Kapliczki powstawały w okresie barokowej kontrreformacji, od końca wojny trzydziestoletniej (1618-1648). Do dziś często spotykamy je w wioskach, ale także – a może przede wszystkim – w niezamieszkałych rejonach, na otwartej przestrzeni. Znajdziemy je również przy źródłkach oraz w winnicach. Kapliczki stojące na wzgórzach, otoczone najczęściej przez lipy, kapliczki przy drogach i na rozdrożach, do których przybywano z daleka, stały się częścią krajobrazu jako memento dawnych czasów. Przy kapliczkach często pojawiają się schodki albo kłęczniki. Pierwotnie miały przeznaczenie religijne, służyły do zatrzymania się w ciszy i modlitwie.

Irena Bukačová: Pro Bohemia
„Zapomenuté klenoty v krajině” („Zapomniane skarby krajobrazu”).

Dla zdrowych Karkonoszy

Karkonosze oraz ich okolice to atrakcyjny i specyficzny krajobraz o dużym potencjale turystycznym. Stowarzyszenie „Zdravé Krkonoše” (dosłownie „Zdrowe Karkonosze”) wspiera rozwój tzw. turystyki miękkiej oraz „Proklamację 3P” (tzn. *Poznávat, Pečovat, Podělit se* – „poznawać, dbać, dzielić się”) stowarzyszenia „Zdravé a pohostinné Krkonoše” („Zdrowe i gościnne Karkonosze”), starając się promować pokorę człowieka w stosunku do natury i krajobrazu oraz wykorzystywanie przyjaznych dla środowiska odnawialnych źródeł energii.

Jednym z ważniejszych działań stowarzyszenia jest odnawianie drobnych obiektów sakralnych (zwłaszcza kościółków, kaplic, kapliczek słupowych i krzyży), które przez wieki pokornie współtworzą scenę przyrodniczą naszego krajobrazu, w wyraźny sposób wpływając na jego ogólny kształt. Jednak znaczenie tych obiektów jest o wiele głębsze, niż tylko aspekt krajobrazotwórczy. Stojące w centrach wsi i miast większe budowle sakralne służyły przede wszystkim jako świątynie, które były w stanie pomieścić nawet większą liczbę osób. Mniejsze budowle powstawały przede wszystkim wzdłuż dróg oraz na skrzyżowaniach, tak by wędrowiec mógł się koło nich zatrzymać, pomodlić, zadumać i wybrać dobrą drogę – nie tylko w swojej podróży, ale też w szerszym kontekście drogi życiowej. Te zabytki o znaczeniu lokalnym, należą –

jako świadectwo zdolności artystycznych i zręczności rzemieślniczej dawnych pokoleń – do najważniejszych filarów naszej kultury i duchowości.

Do kapliczek dotrzeć można pieszo albo rowerem. Do niektórych obiektów (np. do kościoła Marii Panny w Kunčicach nad Labem, kościoła Najświętszej Trójcy w Klášterskiej Lhocie, kapliczki św. Michała, kaplicy pod nieznanym wezwaniem na łąkach zwanych Konfiskátami w pobliżu Černego Dolu albo kaplicy św. Barbary koło Černego Dolu) dotrzeć możemy też samochodem. Projekt poświęcony przywracaniu należytego wyglądu kapliczkom na terenie wschodniej części Karkonoszy i ich przedgórze nie został jeszcze zakończony. Trwają przygotowania do remontu kaplicy Marii Panny na Kalvárii we Vrchlábi, który wykonany ma zostać w tym roku.

Kościół Marii Panny w Kunčicach nad Labem

bez wątpienia jest najwspanialszym zabytkiem sakralnym gminy. Oryginalna murowana kaplica została wybudowana w stylu klasycystycznym w 1847 r. Ufundował ją zarządca dominium vrchlabskiego Jan Kříkava. Kiedy kaplica przestała wystarczać, została rozbudowana – na wzór podobnej kaplicy w Klášterskiej Lhocie – o nawę z piętrową kruchtą w konstrukcji szachulcowej (1906). Od lat 50. minionego wieku kościół podupadał w efekcie niedostatecznej opieki i konserwacji. Remont generalny obiektu rozpoczęto w 2003 r.

Kościół Najświętszej Trójcy w Klášterskiej Lhocie

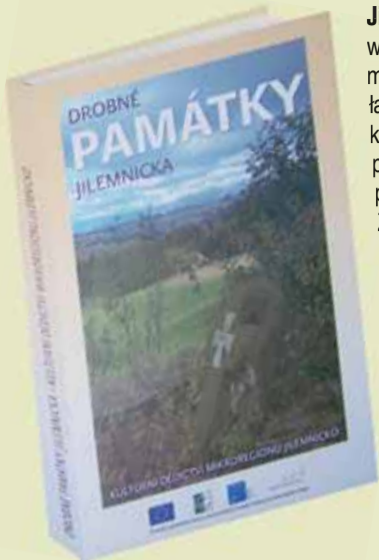
dzisiejszy kształt miejscowego kościoła p.w. Przenajświętszej Trójcy to efekt realizacji dwóch etapów budowy. W roku 1825 wybudowano murowaną kaplicę, natomiast w 1905 r. dokonano jej przebudowy, w ramach której dobudowano drewnianą nawę z piętrową kruchtą (drewno ufundował właściciel dóbr jilemnickich, hrabia Harrach). Tuż koło kościoła znajdują się kapliczki Drogi Krzyżowej i pomnik poświęcony ofiarom pierwszej wojny światowej. W drugiej połowie XX wieku kościół podupadał z uwagi na nieodpowiednią konserwację. Remont generalny przeprowadzono w 1999 r.

Kapliczka św. Michała na Konfiskatach

Kapliczka poświęcona Archaniołowi Michałowi znajduje się powyżej wsi Černý Důl, przy drodze na tzw. Bönischovy Boudy. Jej powstanie szacuje się na początek XIX w. W przewodniku „Petrákův historický turistický průvodce” przeczytamy, że już w 1891 r. była zrujnowana. Jej renowację przeprowadzono w 2002 r. Wnętrze kapliczki zdobi malowidło ściennie przedstawiające Sąd Ostateczny. W centrum grupy dwunastu apostołów zgodnie z tradycją chrześcijańską przedstawiony jest Archanioł Michał trzymający wagę, co symbolizuje walkę dobra ze złem. Jest orędownikiem ludzi i pośrednikiem w ich modlitwach, a także obrońcą sprawiedliwych. Po lewej stronie widzimy św. Piotra, który ogromnym kluczem otwiera bramy raju, po prawej zaś grzeszników w piekle wita sam Lucyfer. Malowidła wykonane są tradycyjną techniką freskową, a projekt i wykonanie są dziełem artystki Květy Krhánkovéj. Częścią dekoracji wewnątrz kaplicy jest też drewniana płaskorzeźba Archanioła Michała, wykonana przez rzeźbiarza Petra Kyselę.

Jilemnicko, czyli „Ziemia Jilemnicka”, to nazwa związku trzech miast i osiemnastu gmin wiejskich zachodnich Karkonoszy, a także nazwa samego regionu rozciągającego się od malowniczej doliny Izery aż po monumentalne górskie szczyty. Poszczególne miejscowości łączy wspólna historia. O przeszłości regionu przypominają drobne zabytki sakralne, na które natrafimy tu na każdym kroku. Związek Jilemnicko, uświadamiając sobie bogactwo pozostawione nam przez przodków i chcąc uchwycić choć okruszki historii, przygotował projekt „Kulturní dědictví mikroregionu Jilemnicko” („Dziedzictwo kulturowe mikroregionu Ziemia Jilemnicka”), którego celem jest przypomnienie o tych zabytkach. Projekt zbadał niewielkich zabytków sakralnych otrzymał dofinansowanie ze środków Unii Europejskiej, a dokładniej mówiąc Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich za pośrednictwem Lokalnej Grupy Działania „Přijďte pobejt!”. Dzięki odpowiedniej opiece niektóre z obiektów są w dobrym stanie, inne jednak trudno znaleźć, tak są zniszczone, czy zarośnięte. Wszystkie przypominają o wydarzeniach historycznych i ważnych postaciach, wszystkie były świadkami losów naszych przodków. Dzięki projektowi udało się udokumentować część historii, która nie zostanie już zapomniana, między innymi dzięki publikacji fotograficznej pt. „Drobne památky Jilemnicka” („Drobne zabytki Ziemi Jilemnickiej”). Warto pochodzić po miastach i wioskach, rozkoszując się wspaniałą przyrodą. Zadziwiające, ile zabytków znaleźć można podczas takich spacerów.

Jana Čechová, wiceburmistrz miasta Jilemnice.

Ducha krajobrazu współtworzą różne rzeźby i figury. Najczęściej są to Trójca Święta, figury NMP, Chrystusa, Archaniołów, św. Krzysztofa, św. Mikołaja, św. Floriana, św. Barbary, a także różne wizerunki patrona ziem czeskich, św. Jana Nepomucena

Publikacja Swazku Jilemnicko za pośrednictwem fotografii i krótkich opisów prezentuje wielką liczbę drobnych zabytków sakralnych tego regionu. Sam św. Jan Nepomucen pojawia się tu 21 razy! Zobaczyc go możemy w takich miejscach, jak: Bukovina u Čisté, Čista u Horek, Horní Branna, Kruh, Levínska Olešnice, Martinice v Krkonoších, Rokytnice nad Jizerou, Roztoky u Jilemnice, Víchova nad Jizerou, Vítkovice v Krkonoších, trzy razy pojawia się w Studencu, dwa w Ponikli, dwa w Paseky nad Jizerou i pięć razy w Jilemnicach...

św. Jan Nepomucen

Kapliczka św. Krzyża pod nieznanym wezwaniem na Konfiskatach niedaleko wsi Černý Důl

Stoi niedaleko kapliczki św. Michała. Wybudowano ją na początku XIX wieku, z biegiem czasu jednak popadała w ruinę. Do remontu generalnego przystąpiono w 2004 r. We wnętrzu kaplicy dominuje masywny drewniany krzyż, zaprojektowany i wykonany przez artystę Mariana Páchnika. W szczycie kaplicy znajduje się łaciński napis z Ewangelii św. Mateusza – słowa umierającego Jezusa na krzyżu: „Boże mój, Boże mój, czemuś mnie opuścił?”. Uwydatnione litery napisu MMIV skrywają rok odnowienia kaplicy – 2004.

Kaplica Marii Panny, zwana także Erbenową Kaplicą

leży we wschodniej części Vrchlabí przy ulicy Kalvárie. Miejsce to w przeszłości było istotne dla vrchlabskich parafian, ponieważ tu właśnie odbywało się wiele kościelnych uroczystości i odpustów. Oprócz kaplicy Marii Panny znajdowała się tu droga krzyżowa, kaplica wnękowa z figurą Chrystusa w okowach oraz dla całego kompleksu miejsce najważniejsze – pochodząca z końca XVIII wieku rzeźba przedstawiająca Górę Oliwną. Fragmenty rzeźby Chrystusa modlącego się z aniołem znajdują się dziś w magazynach Muzeum Karkonoskiego we Vrchlabí. Dokładnej daty powstania kaplicy nie znamy, możemy jednak (uwzględniając analizę stylu zachowanych konstrukcji) zakładać, że do budowy kapliczki doszło prawdopodobnie w XIX wieku.

Projekt remontu kapliczki Marii Panny na Kalvárii bazuje na jej pierwotnej historycznej formie, w którą zostaną jednak wkomponowane elementy architektoniczne o charakterze współczesnym. W przedsięwzięcie włączona ma zostać szeroko pojęta opinia publiczna, dlatego prowadzona jest zbiórka funduszy na ten cel. Nie jest to pierwsza taka akcja – pieniądze zbierano już na odnowienie organów w kościele św. Augustyna i na wykonanie nowych dzwonów dla kościoła dekanackiego św. Wawrzyńca.

Jednak zbiórka na remont kapliczki mariackiej na Kalvárii jest trochę inna – umożliwi zakupienie kamienia z wybranym znakiem, jej częścią jest też aukcja grupy specjalnie wybranych kamieni – łupków. Również Państwo mogą wesprzeć projekt. Zbiórka odbywa się w regionalnym centrum informacji (Regionální informační centrum) we Vrchlabí (parter vrchlabskiego ratusza) oraz za pośrednictwem strony internetowej stowarzyszenia „Zdravé Krkonoše”:

www.zdravekrkonose.eu

Kapliczka św. Barbary koło wsi Černý Důl

Poświęcona patronce i obrończyni górników kapliczka stoi koło drogi prowadzącej ze wsi Černý Důl w kierunku na tzw. Hoffmanovy Boudy. W efekcie zaniedbania budowla podupadła. W latach 90. XX wieku z inicjatywy mieszkańców zabezpieczono ją prowizorycznie, natomiast kompletna renowacja wykonana została dzięki staraniom stowarzyszenia „Zdravé Krkonoše” w 2006 r. Dekoracje wnętrza, tzn. fresk przedstawiający św. Barbarę, są dziełem artystki Květy Krhánkovéj. Kaplica św. Barbary została uroczystie poświęcona przez ks. Stanislava Skalskiego w październiku 2006 r.

Kapliczka pod nieznanym wezwaniem nad schroniskiem Davidovy boudy we Szpindlerowym Młynie

znajduje się na skarpie przy górskiej drodze niedaleko Davidových Boud. Niestety określenie daty jej powstania, fundatora i wezwania nie jest możliwe. Remont zniszczonej kamiennej kapliczki odbył się w 2003 r. W środku znajduje się drewniany ołtarz z władcą gór – Karkonoszem, zaprojektowany i wykonany przez miejscowego rzeźbiarza, Petra Kysele.

W imieniu stowarzyszenia „Zdravé Krkonoše” Michal Daněk. Więcej informacji o realizowanych projektach na: www.zdravekrkonose.eu

Motto: „Ciebie chwalimy, wiekiusty Panie, który nam pomoc dajesz w świętym Janie. On opiekunem całej czeskiej ziemi, i Polska też go swym patronem mieni!”
Karel Havlíček Borovský

Legenda i prawda

Jan Nepomucen, inaczej Jan z Pomuku, żył w czasach króla czeskiego Wacława IV, syna Karola IV. Urodził się w 1345 r., a w 1393 r. w Pradze poniósł śmierć męczeńską. Według legendy na rozkaz króla Wacława IV został rzucony do Wełtawy z mostu Karola.

Dzięki wykształceniu i pilności stał się zastępcą arcybiskupa Jana z Jenštejna. Długie spory między królem a arcybiskupem w okrutny sposób wpłynęły na losy Jana Nepomucena. Kiedy Jenštejn przeszkodził Wacławowi w jego planach stworzenia nowego biskupstwa w zachodnich Czechach, król zdecydował się go ukarać. Arcybiskup uciekł przed gniewem króla, ale Jan z Pomuku i kilku innych zostało

poddanych torturom, których Jan nie przeżył. Kiedy pomocnicy króla zrzucali go do rzeki, był już martwy.

Skąd wzięła się legenda o męczenniku Janie?

W rok po śmierci Jana nastąpiła susza, co ludzie uznali za karę boską. Poza tym niektóre kręgi kościelne, starając się oczernić króla, zaczęły szerzyć informacje o odwadze Jana

z Pomuku. Ponoć jako spowiednik królowej nie chciał zdradzić powierzonej mu tajemnicy spowiedzi, dlatego musiał umrzeć. Wiara w jego nadprzyrodzone zdolności została podsycona znalezieniem domniemanego języka świętego podczas otwarcia jego grobu po upływie trzech wieków, kiedy z czaszki wypadł kawałek czerwonej tkanki. Tajemnicę w 1973 r. odkryli naukowcy, którzy udowodnili, że czerwona tkanka to nie język, ale część mózgu z zastygłą krwią. Figury św. Jana Nepomucena na terenach niezabudowanych znajdziemy często w pobliżu mostów. Najczęściej przedstawiany jest tak, jak na rzeźbie znajdującej się na Moście Karola w Pradze, a więc w stroju kapłańskim: sutannie, komży i pelerynie. Nad głową ma aureolę z pięciu gwiazd, mającą upamiętnić pięć ran męczeńskiej śmierci – ręce, nogi i przebitą kopy bok. W ręku trzyma palmę męczeńską.

Święty Jan Nepomucen został kanonizowany po znalezieniu w jego grobie w praskiej katedrze św. Wita rzekomego języka w nienaruszonym stanie. Na zdjęciu kustosz Richarda Klimenta z katedry św. Wita na zamku w Pradze znajdują się szczątki (język, lub raczej mózg) – relikwiarz Jana Nepomucena.

Odnowione kaplice wschodniej części Karkonoszy

Renowacje zabytków sakralnych na terenie Karkonoszy Wschodnich we współpracy z artystami, restauratorami i wyspecjalizowanymi rzemieślnikami prowadzi firma budowlano-inżynierska KLIMEŠ z gminy Horní Maršov.

Wędrując tzw. Złotą Ścieżką (Zlatá cesta) na zboczach Rýchorów w Młodych Bukach i w Svobodzie nad Úpą, również zobaczymy kapliczki albo przynajmniej to, co z nich pozostało.

W nieistniejącej już osadzie Bystřice na remont czeka piękna kiedyś i monumentalnie wysoka kaplica. Przez kilka lat Veselý výlet przygotowywał projekt, w którego tworzeniu pomagał też czołowy czeski artysta malarz Milan Chabera. Na razie czeka on na sfinansowanie. Muruwane koryto z resztkami siana pozwala domyślać się, jakim celom służyła kaplica w niedawnej przeszłości.

W latach 1999 – 2001, dzięki pomocy Správy KRMAP, przeprowadzono dokładny remont kaplicy powyżej nieistniejącej już wsi Sklenářovice. Stoi ona przy głównej leśnej drodze w stronę Rýchorów, służąc jako schronienie dla wędrowców złapanych przez nagłą burzę. Dla odratowanej kaplicy Květa Krhánková zaprojektowała i wykonała główny obraz anioła ochraniającego pielgrzymów w górach. Spacerowa trasa oferuje piękne widoki ze szczytu Kraví hora na dolinę górnej Úpy z sylwetką Śnieżki na horyzoncie. Z punktu odpoczynkowego widać też resztki ścian obwodowych małej kapliczki, która prawdopodobnie nie doczeka już renowacji.

W zarośniętej lasem dolinie wsi Horní Lysečiny przy oznakowanym kolorem niebieskim szlaku pieszym stoi kapliczka Narodzenia Pańskiego.

W 1995 r., dzięki zbiórce pieniędzy przeprowadzonej wśród właścicieli domków rekreacyjnych, dotacji konserwatorów zabytków i gminy Horní Maršov, stało się możliwe pokrycie pozostałych po niej kamiennych ścian obwodowych dachem. Trzy lata później dach pokryty został łupkiem, wewnątrz kapliczka została otynkowana, położono posadzkę, wmontowano okna i drzwi. Prace ukończono w 2002 r. dzięki stowarzyszeniu Hradní společnost Aichelburg, dorzuciły się też władze czeskiego Karkonoskiego Parku Narodowego (Správa KRMAP). Zespół artystów i restauratorów, który potem wykonał również zdobienia innych kapliczek w dolinie Úpy i Łaby, stworzył na podstawie projektu Květy Krhánkové pierwszy fresk. Kolorowymi pigmentami na mokrym tynku na całej powierzchni namalowano obraz, którego centralnym motywem jest Betlejem i kolednicy. Na lewo, pod szeregiem czeskich świętych, są też pielgrzymi z Karkonoszy, na prawo zaś z całego świata. Otwarte przez cały rok drzwi kapliczki umożliwiają wejście w sam środek kolorowego obrazu.

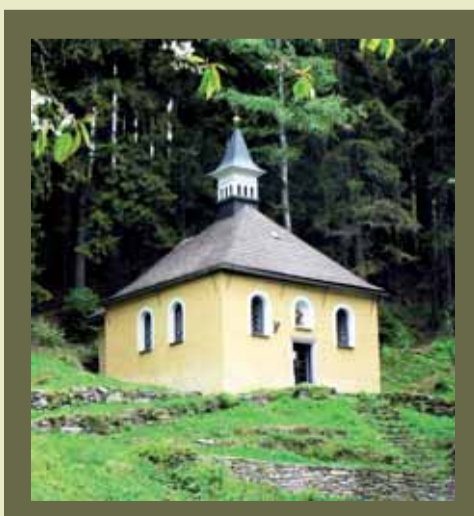
Spacerowe trasy „Wokół Peca” („Okolo Pece”) i „Przez Zelený Důl” („Zeleným dolem”) przecinają się na enklawie łąkowej Chaloupky w Pecu pod Śnieżką.

W 1834 r. gospodarze wybudowali tu małą kapliczkę słupową z nieistniejącym już dawno świętym obrazkiem. Potężna brzoza prawie wyróciła drobną budowlę swoimi korzeniami. Podczas remontu generalnego w 2004 r. drzewo ścięto, usunięto też nieodpowiednie elementy mające umacniać konstrukcję. Do skromnej budowli artysta Zdeněk Petra namalował na drewnianej płycie obraz z motywem ze Starego Testamentu. Historia Abrahama, który Bogu złożyłby w ofierze choćby własnego syna, przypomina jednocześnie o pierwotnej nazwie enklawy łąkowej – Abrahamowe Domki. Pomimo umocnienia fundamentów odchyłona od pionu kapliczka dla pewności wsparta została rzeźbą wędrowca nadnaturalnej wielkości, którą stworzył kowal Libor Hurda. Wiele osób z Peca pod Śnieżką złożyło się na remont kapliczki i wykonanie rzeźby.

Czternaście kamiennych przystanków drogi krzyżowej wiodącej z Temnego Dolu do Starej Hory od 2001 r. zdobią kolorowe emaliowane obrazy Aleša Lamra.

Historia biblijna ostatniej drogi Jezusa Chrystusa opowiedziana jest przez artystę za pośrednictwem zupełnie oczywistych, ale też bardziej enigmatycznych symboli. Po środku ostro pod górę prowadzącej Drogi Krzyżowej już od 1752 r. stoi kaplica św. Anny. Jej remont, obejmujący także wnętrza, zakończono w czerwcu 2002 r. Do renowacji całego wyjątkowego kompleksu zabytków Drogi Krzyżowej w Starej Hory doszło przede wszystkim dzięki pomocy Czesko-Niemieckiego Funduszu Przyszłości (Česko německý fond budoucnosti) i Správy KRMAP.

Koło dwóch kapliczek prowadzi ciekawa pętla trasy Vlčí jáma. W osadzie Hnědý Vrch od roku 1916 r. stoi kapliczka poświęcona patronce górników, św. Barbarze.

Renowacja na razie jest jeszcze niedokończona, brakuje wyposażenia, a przede wszystkim dzwonnicy, która stała kiedyś przed wejściem. Z przygotowanych fundamentów pod drewnianą wieżę już teraz popatrzeć można do środka na fresk Květy Krhánkové – na dwunastu obrazach przedstawiający losy świętej. Zniszczona kaplica Wszystkich Świętych w leżącej naprzeciwko osadzie Vysoký Svah na razie czeka na odnowienie. W lecie 2002 r. świetny czeski architekt Roman Koucký przygotował ciekawy projekt, który może jeszcze kiedyś doczeka się realizacji, dzięki czemu powstanie nowy, wspaniały cel dla turystów odwiedzających Pec pod Śnieżką i całe Karkonosze.

Karkonosze z siodełka roweru

także z tras nieoznakowanych, mogą jechać zależnie od tego, jak zaplanują sobie wycieczkę. Jeżdżenie po lesie poza drogami (oraz miejscami do tego wyznaczonymi i oznakowanymi) jest jednak zabronione.

Gdzie na przedgórze?

Znacznemu rozbudowaniu uległy szlaki wokół miejscowości Vysoké nad Izerą, Kofenov, Jestřábí, Jablonec nad Izerą,

Nawet rozczłonkowany górski teren nadaje się dla rowerzystów

Już drugi wiek po Karkonoszach wędrują krajowi i zagraniczni turyści. W ciągu ostatnich dwudziestu lat wzrosła popularność turystyki rowerowej. Wielu osobom wysokie góry i rejony

podgórskie mogą wydawać się nie najlepszym miejscem do jazdy na rowerze. To prawda, że zbyt dużo terenów równinnych tu nie znajdziemy. Rzeźba terenu jest rozczłonkowana, ale przy bardziej szczegółowym spojrzeniu na mapę zauważymy, że oprócz trudnych tras bardzo ambitnych, jest tu też wiele ciekawego dla mniej wprawnych turystów rowerowych oraz mniej trudne szlaki.

Turystyka rowerowa i góry do siebie pasują

Strategia tworzenia w Karkonoszach warunków do uprawiania turystyki rowerowej a także doświadczenia praktyczne potwierdzają, że turystyka rowerowa w górach jest jak najbardziej na miejscu. Na terenie Karkonoskiego Parku Narodowego, zgodnie z regulaminem KRNAP, nie wolno poruszać się na rowerach nigdzie oprócz szos, dróg lokalnych i miejsc wyznaczonych do tego przez organy ochrony przyrody. Władze KRNAP koordynują turystykę rowerową i nadają jej odpowiednie kierunki poprzez wytyczanie szlaków tam, gdzie jazda na rowerze nie spowoduje uszczerbku dla przyrody.

Jeżdżenie na terenie parku

Obejrzawszy się wstecz zauważymy, że turystyka rowerowa w czeskim Karkonoskim Parku Narodowym oraz na terenie czeskiego przedgórze Karkonoszy rozwija się od drugiej połowy lat 90. XX w. W tym czasie szlaki KRNAP nie były jednak skomunikowane z żadnymi innymi szlakami w okolicy. Dziś też po terenie parku i otuliny wolno jeździć tylko po wyznaczonych do tego szlakach. Rzeźba terenu jest trudna, dlatego na większości tras należy korzystać z rowerów górskich, ale można również natrafić na odcinki asfaltowe, nadające się dla rowerów trekkingowych.

„Karkonosze z siodełka roweru”

Dziesięć lat temu z inicjatywy organizacji Krkonoše – svazek měst a obcí i we współpracy z gminami regionu, Klubem Czeskich Turystów oraz władzami parku KRNAP zaczęto realizować przedsięwzięcie „Karkonosze z siodełka roweru”. Jego głównym celem było rozbudowanie szlaków rowerowych na terenie przedgórze Karkonoszy. Stopniowo wytyczono ponad 200 km szlaków, które powiązane są ze szlakami KRNAP i szlakami w Górach Izerskich. Bogata oferta polecanych szlaków poprowadzonych poza obszarem Karkonoskiego Parku Narodowego, a więc w partiach niższych gór i na terenie przedgórze, stanowi zachętę dla turysty. Poza obszarem Karkonoskiego Parku Narodowego rowerzyści mogą korzystać

Jilemnice, Vrchlabí, Hostinné, Čermná, Kunčice, Lánov, Dolní Lánov, Rudník, Janské Lázně, Horní i Dolní Kalná, Vlčice, Trutnov, Žacléř i in. Wyposażono je w duże mapy, tablice informacyjne, miejsca odpoczynkowe z ławeczkami, stołami, ławkami na pikniki itd. Kompleks wszystkich oznakowanych szlaków na terenie przedgórze ma łącznie ok. 280 km.

Zaskakujące widoki na panoramę Karkonoszy

Dzięki staraniom związku Krkonoše stopniowo powstała atrakcyjna oferta miejsc, które nie są tak oblegane i leżą w cieniu najbardziej wśród turystów popularnych terenów. Dziś region oferuje trasy nie tylko dla wykwalifikowanych sportowców, ale też mniej wysportowanych rowerzystów i rodzin z dziećmi. Trasy oferują jedyne w swoim rodzaju widoki na panoramę Karkonoszy i w głąb kraju.

Cyklobusem wzdłuż i w szereg

Żeby turyści rowerowi mogli się łatwiej i szybciej przemieszczać, wprowadzono specjalne linie autobusów dostosowanych do przewozu nie tylko ludzi, ale też rowerów. Nazwano je cyklobusami. Dzięki nim pojawiają się nowe możliwości turystyki rowerowej. Karkonosze ściśle sąsiadują z Górami

Izerskimi i regionem podgórskim, tzw. Podkrkonoší, a więc rejonami, które charakteryzują się łagodniejszymi wzniesieniami i wieloma odpowiednimi do uprawiania turystyki rowerowej drogami. Przy planowaniu wycieczek warto skorzystać z cyklobusu. Rozkłady jazdy znaleźć można na str. 23.

Bądźmy ostrożni!

Chociaż lato w Karkonoszach nie jest dla pogotowia górskiego okresem c z e s t y c h akcji, to jednak kiedy już k o m u ś coś się stanie, z reguły jest to

oznakowaniem Klubu Czeskich Turystów. Trasy KČT prowadzą po szosach i drogach o utwardzonej nawierzchni, a przeznaczone są do uprawiania mniej wymagającej, bardziej wypoczynkowej turystyki rowerowej.

Po co jeździć pod górę?

Organizacja Krkonoše – svazek měst a obcí oraz władze KRNAP proponują nietrudne zjazdy rowerowe. Korzystając z cyklobusu lub kolejki linowej, wjeżdżamy na górę. Następnie z wysokich partii gór zjeżdżamy w dół na teren przedgórze. Trasy nie są co prawda specjalnie oznakowane, ale poprowadzone są po istniejących już szlakach. Warto wziąć ze sobą dobrą mapę (1:25000) – można kupić w karkonoskich ośrodkach informacji.

Kolejki linowe, które przewożą też rowery

Pec pod Śnieżką – Hnědý vrch - www.skipec.com, Velká Úpa – Portášky - www.skiport.cz, Janské Lázně – Černá hora - www.cerna-hora.cz, Špindlerův Mlýn – Medvědin, Svatý Petr - www.skiareal.cz, Herlíkovice – Žalý - www.herlikovice.cz, Rokytnice nad Jizerou – Horní Domky - www.skiareal-rokytnice.cz, Harrachov – Čertova hora - www.skiareal.com

Pan Miloš Růžička z Dyrekcji KRNAP wyjaśnia: „Nie chcemy, żeby ludzie w terenie błędzili, żeby musieli zsiadać z roweru i zaglądać do mapy. Dlatego piktogramy uzupełniliśmy, a trasy wyposażyliśmy w dodatkowe znaki potwierdzające poprawność kierunku oraz drewniane strzałki.”

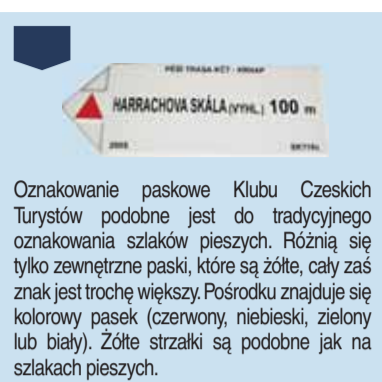
Pan Pavel Klapuš, autor projektu „Karkonosze z siodełka roweru”, podsumował projekt, podkreślając wagę współpracy ludzi w poszczególnych gminach leżących przy szlakach rowerowych, a także władz województwa krakowohradeckiego i libereckiego: „Bez współpracy i wsparcia finansowego oraz zrozumienia nie udałoby się zrealizować projektu. Naszym staraniom towarzyszą doświadczenia, że tworzenie szlaków rowerowych i ścieżek rowerowych możliwe jest tylko pod warunkiem połączenia sił, środków gmin oraz innych możliwych źródeł finansowania.”

Radek Vich, manager projektu „Karkonosze z siodełka roweru”, dodał: „Projekt „Karkonosze z siodełka roweru” także w tym roku się rozwija. Oznakowana zostanie nowa trasa z Roztoky u Jilemnice do Martinic v Krkonoších, uzupełnione zostanie też wyposażenie ruchove, w tym mapy, w gminach Roztoky u Jilemnice, Košťálov i Vysoké nad Jizerou.”

rowerzysta. Wiele osób ryzykuje. Obrażenia mogą być potem stosunkowo ciężkie i mogą mieć trwałe konsekwencje. Wypadki często związane są z niedającą się przewidzieć pogodą – nagłe zmiany temperatur, kiedy temperatura obniża się o kilka stopni, niespodziewany deszcz czy burza powodują, że teren staje się śliski. Dlatego warto zwrócić uwagę: zawsze należy jeździć bezpiecznie, tak, żeby swój rower zawsze mieć pod kontrolą. Zanim wyruszymy na rowerze w góry, sprawdźmy też prognozę pogody. Pogodą kierujemy się także, wybierając najodpowiedniejszy wariant wycieczki i najodpowiedniejsze wyposażenie.

Trzymając się znaków nie zabłądzimy

Władze KRNAP do oznakowania wykorzystują drewniane tablice z wrytym elementem informacyjnym. Rozmieszczane są na rozdrożach i w innych ważnych miejscach. Uzupełniają je strzałki z informacją o miejscu docelowym i odległością. Są żółte, na pierwszy rzut oka podobne do oznakowań używanych przez Klub Czeskich Turystów KČT, ale na czubku strzałki nie ma kolorowego odróżnika trasy, lecz piktogram z obrazkiem rowerzysty, który jedzie pod górę. To jest pierwszy wizualny sygnał, że rowerzysta wjeżdża na inny teren. Wyjechawszy z parku, znów spotka się z zwykłym

Oznakowanie paskowe Klubu Czeskich Turystów podobne jest do tradycyjnego oznakowania szlaków pieszych. Różnią się tylko zewnętrznymi paskami, które są żółte, cały zaś znak jest trochę większy. Pośrodku znajduje się kolorowy pasek (czerwony, niebieski, zielony lub biały). Żółte strzałki są podobne jak na szlakach pieszych.

Drewniane tablice z wrytym piktogramem rowerzysty jadącego na rowerze pod górę symbolizują raczej trudny teren nadający się dla rowerów górskich. Tymczasem oznakowanie szosowe KČT z piktogramem rowerzysty jadącego na rowerze po płaskim kojarzy się z łatwą i przyjemną przejażdżką po dobrej nawierzchni.

Oznakowanie szosowe KČT ze znanymi żółtymi tabliczkami z symbolem roweru i numerem szlaku używane jest na szosach i drogach lokalnych.

Ziemia Žacléřská ma specyficzne oznakowanie – kolorowe kropeczki w żółtych kwadracikach.

W polskich Karkonoszach szlaki rowerowe oznakowane są za pomocą kolorowych piktogramów namalowanych na pniach drzew, słupach itp. Jest na nich przedstawiony rower w różnych kolorach, strzałka pokazująca kierunek i kod danego szlaku.

Czekaliśmy na to.
Wreszcie się rozruszamy.

Ubezpieczenie od wypadków UNIQA

W tym wydaniu Sezonu na Karkonosze przygotowaliśmy kilka pomysłów na wycieczkę rowerową połączoną ze zwiedzaniem ciekawych miejsc. A więc zabierzmy się za pedałowanie i... szczęśliwej drogi!!!

Ciekawostki na trasie

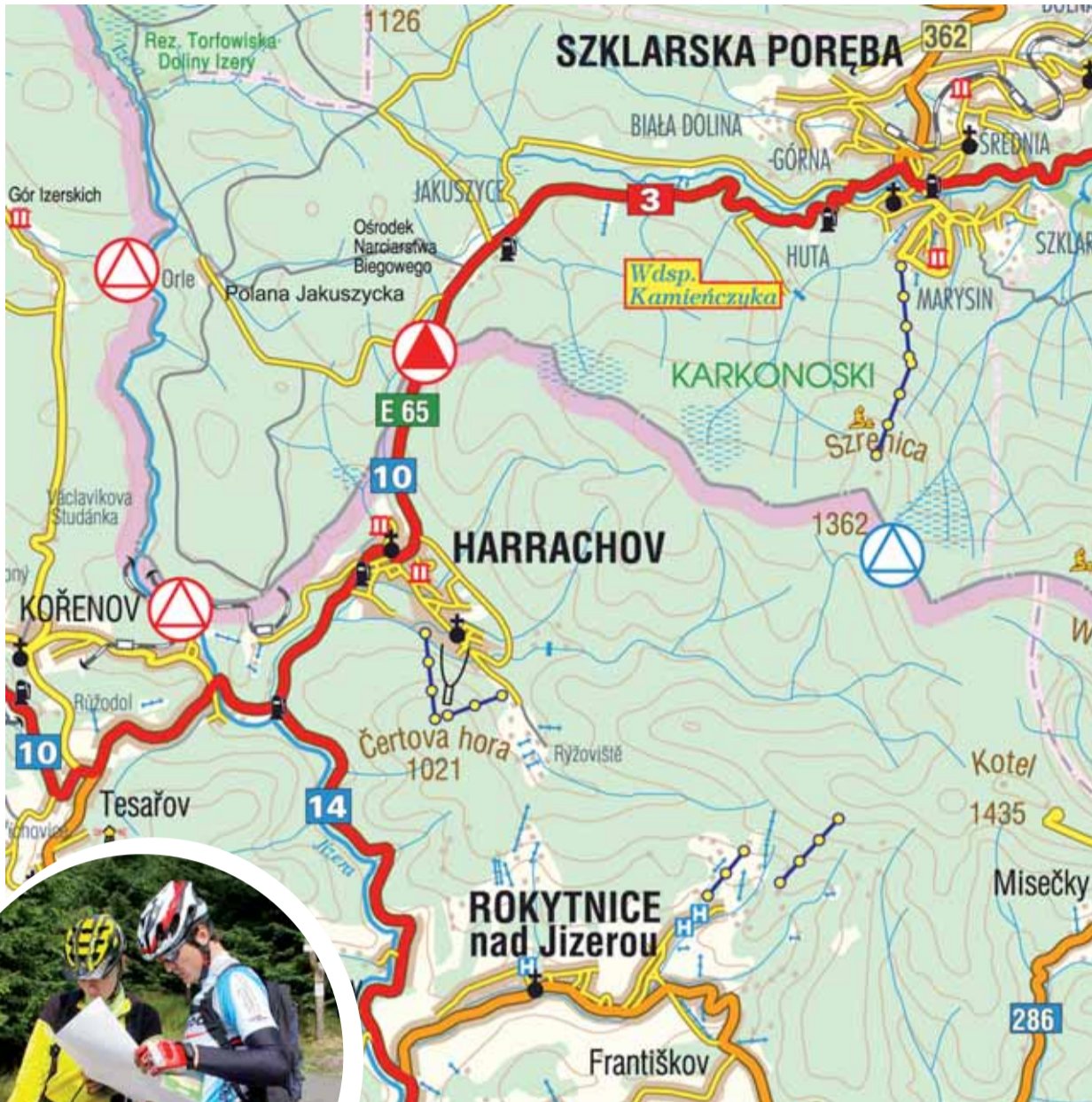
Harrachov – jest ośrodkiem turystycznym i sportowym w zachodniej części Karkonoszy. W świadomości opinii publicznej zagościł przede wszystkim dzięki skokom i lotom na nartach ze skoczni mamuciej, która należy do sześciu największych na świecie. Zainteresowani mogą też korzystać z letniego toru saneczkowego i kolejki linowej, pola golfowego, a także zwiedzić hutę szkła (z możliwością obejrzenia ręcznej produkcji), muzeum narciarstwa, muzeum leśnictwa Šindelka, muzeum górnictwa, gdzie istnieje możliwość zwiedzania sztolni. W muzeum zobaczymy przykłady minerałów znajdujących w złożach fluorytu, narzędzia używane przy wydobyciu, mapy i fotografie dokumentujące pracę w tutejszych złożach. Zwiedzanie z przewodnikiem trwa około godziny, a turyści zapoznać się mogą z pracą w nieczynnej już dziś kopalni.

Ród Harrachów – może pochwalić się wieloma ważnymi postaciami – kardynałami, dyplomatami i przemysłowcami. Harrachowie dostali się na teren przedgórze Karkonoszy w czasach wojny trzydziestoletniej, kiedy w 1632 r. kupili pałac w miejscowości Horní Branná. Chociaż mieli też dobra w innych rejonach Czech, a także na Węgrzech i w Austrii, to główne centrum ich działalności było tu. Byli wykształceni i przedsiębiorczy, a dla zachodniej części Karkonoszy ich obecność oznaczała okres rozwoju i dobrobytu. W XVIII wieku przędza i płótno z Ziemi Jilemnickiej eksportowane były do Harlemu, Amsterdamu, Wenecji i Genui. W XIX w. na całym świecie stało się znane harrachowskie hutnictwo szkła. W pamięci ludzi najbardziej zapisał się Jan Nepomuk František hrabia Harrach (1828-1909), patriota i wzorowy gospodarz. Wspierał początki turystyki w Karkonoszach – tworzył ścieżki oraz szlaki turystyczne, budował restauracje wycieczkowe i wieżę widokową na szczycie Žalý. Swoim leśnikiem przywiózł, jako pierwszy w Czechach, narty. Przyczynił się też do ochrony przyrody, zakładając w 1904 r. pierwszy karkonoski rezerwat przyrody.

Rýžoviště – należy do najstarszych osad w Karkonoszach. Kiedyś, dawno temu wydobywano tu rudy, można było znaleźć tkalnie i hutę szkła. Dziś jest to zimowy raj dla narciarzy, którzy korzystają z wielu działających tu wyciągów i nartostrad.

Okolice Harrachova

Z Harrachova wjeżdżamy razem z rowerami kolejką linową na Čertovú horę. Jedziemy szlakiem nr 4 przez Ručičky do Studenova, gdzie skręcamy w prawo i szlakiem nr 7 docieramy do Rokytnic nad Jizerou. Dalej jedziemy szlakiem nr 22 przez Paseky nad Jizerou drogą zwaną Planýrka koło skrzyżowania Na Mýtě do osady Martinské údolí, gdzie skręcamy w prawo i niebieskim, a następnie zielonym szlakiem wracamy z powrotem do Harrachova. Trasa ma ok. 27 km.

Wycieczka rowerowa w okolicach Harrachova doliną Mumlavý. Spod urzędu miasta w Harrachovie jedziemy przez Rýžoviště w rejon południowego podnóża Plešivca szlakiem nr 1A. Odbijamy w lewo i szlakiem 2B trawersujemy na rozdroże Krakonošova snídaně do zbiegu Malej i Wielkiej Mumlavý. Znow skręcamy w lewo i wzdłuż Mumlavý wracamy do Harrachova szlakiem nr 2. Trasa ma 15 km.

Z Harrachova wjeżdżamy razem z rowerami kolejką linową na Čertovú horę. Jedziemy szlakiem nr 4 na Ručičky, skąd dalej na Dvoračky zaprowadzi nas szlak nr 1A. Skręcamy w prawo i szlakiem nr 6 docieramy na szosę Rokytnice – Rezek. Ponownie skręcamy w prawo i szlakiem nr 22 zjeżdżamy przez Františkov do Rokytnic nad Jizerou. Z powrotem na rozdroże Ručičky wjeżdżamy szlakiem nr 5, a do Harrachova jedziemy przez Rýžoviště szlakiem 1A. Trasa ma ponad 30 km.

Mumlava – to górská rzeka mająca swoje źródła na Mumlavskiej Łące niedaleko źródeł Łaby. Po opuszczeniu najwyższych partii gór przepływa przez głęboką dolinę nazywaną Mumlavský důl. Koło miejsca zwanego Krakonošova snídaně do Wielkiej Mumlavý wpada Mała Mumlava, a jeszcze trochę niżej potoki Smrková strouha i Vosecká strouha. Mumlava wpada do Izery niedaleko hotelu Na Mýtě pod Kořenovem. Odcinek od Harrachova po ujście wykorzystywany jest przez wodniaków (zawodowców). Rzeka przepływa przez Harrachov, częściowo stanowiąc granicę między Karkonoszami a Górami Izerskimi.

Huta szkła w Harrachovie – jest to druga co do wieku huta szkła w Czechach. Założono ją jeszcze przed 1712 r. w dobrach jilemnickich hrabiowskiego rodu Harrachów. W hucie zachowano tradycyjne metody produkcji szkła. Unikatowa, licząca sobie 100 lat, zabytkowa szlifiernia szkła napędzana jest pędnią i turbiną wodną. Wszystko w prawie oryginalnym kształcie i w pełni działające. Asortyment huty to luksusowe szkło użytkowe i kryształowe żyrandole. Do hali produkcyjnej można zajrzeć i obejrzeć hutników przy pracy. W 2002 r. na terenie huty zbudowano mały browar z restauracją, którego częścią jest też uzdrowisko piwne.

Wodospad Mumlavý – wodospad na rzece Mumlavie powstaje na mierzających do 12 m stopniach stworzonych ze skalnych bloków w granitowym korycie rzeki. Tuż pod wodospadem można znaleźć marmity – kociołki eworsyjne powstałe w wyniku rotacji kamieni pod wpływem wody. Wodospad najpotężniejszy jest w okresie wiosennych roztopów, natomiast w zimie bardzo często zamarza, zmieniając się w lodopad.

happyworld MONKEY parky BobSleigh
+420 499 433 430
www.bobovka.cz
Harrachov • Špindlerův Mlýn

OREA HOTELS
www.orea.cz
info@orea.cz
OREA HOTELS Krkonoše
Harrachov

Tel.: + 420 481 560 111, E-mail: hotel@sklar.oreahotels.cz, www.sklar.cz

Tel.: + 420 481 548 111, E-mail: hotel.bilyhorec@sky.cz, www.bilyhorec.cz

Kraina zapomnianych patriotów

Ciekawostki na trasie

Vysoké nad Jizerou – Miasteczko leży na grzbiecie Příchovícký hřeben na terenie Vysokéj hornatiny na przedgórzu Karkonoszy. Powstało w pierwszej połowie XIV wieku w związku z budową zamku Níštějka. Zawsze stanowiło enklawę czeskiej ludności na północnym wschodzie Czech. Dawne towarzystwo teatralne Karkonosz (Divadelní spolek Krakonoš), powstałe w 1788 r., działa

tu do dziś. W Muzeum Kraju Ojczystego (Vlastivědné muzeum) znajduje się wiele ciekawych pamiątek z dawnych czasów, wystawa poświęcona narciarstwu, a także jedna z mechanicznych szopek bożonarodzeniowych rodziny Metelków. Uwagę przykuwa barokowy kościół św. Katarzyny, kościół Dr. Karla Farskiego i drewniane domy zrębowe. Swoją siedzibę ma tu Instytut chirurgii plastycznej ręki i chirurgii plastycznej (Ústav plastické chirurgie ruce a plastické chirurgie). Panoramę okolicznych gór obejrzeć można z nowo otwartej wieży widokowej „U Borovice”, przy szosie do Semil.

Petruškovy vrchy – pokryty lasem szczyt między miejscowościami Vysoké nad Jizerou a Sklenařice. Na ich zboczach mają swoje źródła potoki Vošmenda i Zlatník. W 1868 r. odbywały się tu wielkie manifestacje ludności, zwane na pamiątkę husytyzmu „taborami ludu”. Na szlaku pieszym poniżej drogi znajduje się figura św. Józefa z ławeczką i pięknym widokiem na szczyty Karkonoszy.

Poniklá – malownicza podgórska wieś, nazwę zawdzięcza potokowi, który miejscami gubi się, a miejscami znów pojawia w innym miejscu – po czesku „ponika”. Powodem są zjawiska krasowe. Tutejsze tradycje związane są z wyrobem ozdób bożonarodzeniowych ze szklanych koralików, które robi się tu do dziś – w różnych kształtach i wielkościach. Najważniejszym zabytkiem wsi jest poświęcony w 1682 r. barokowy kościół św. Jakuba Większego. Warto odwiedzić też prywatne Muzeum krkonošských řemesel – Muzeum Rzemiosł Karkonoskich.

Paseky nad Jizerou – górską wioska rozciągnięta na zboczach grzbiecie Příchovícký hřeben. Jeden z najbardziej wartościowych w Karkonoszach ośrodków budownictwa ludowego z wieloma zrębowymi drewnianymi domami o typowych zdobnych szczytach. W budynku byłej plebanii znajduje się Izba Pamięci Zapomnianych Patriotów (Památník Zapadlých vlastenců) – Muzeum Sprawy KRNP ze stałą wystawą poświęconą lutnictwu.

Jesenný – w pierwszej połowie XIX wieku wydobywano tu i przerabiano rudę żelaza. Później hutę przekształcono w zakład papierniczy. W zalany kamieniołomie organizowane są kursy nurkowania. Miejsce jest punktem wyjścia dla wycieczek.

Roztoky u Semil – w dolinie potoku Starovský stoi na łące malowniczy młyn wodny. Nowe jest tylko koło, pozostałe wyposażenie jest oryginalne. Właściciele – potomkowie dawnego młynarza – otworzyli młyn dla turystów. Zwiedzając go, dowiedzieć się można wielu ciekawych rzeczy.

Sklenařice – wieś z zachowaną oryginalną architekturą ludową powstała mniej więcej 600 lat temu, kiedy zaczęła się kolonizacja tych terenów. Dawniej były tu graniczne lasy traktowane jako naturalny mur broniący przed atakiem wroga. Dlatego nie wolno było ich wyrębywać. Stopniowo obszar przeszedł na własność feudalnych panów, którzy zaczęli go wykorzystywać na cele gospodarki. Zwiedzić można klasycystyczną kaplicę św. Anny i obejrzeć figurę św. Jana Nepomucena.

Františkov u Rokytnice nad Jizerou – warto odwiedzić prywatne, rodzinne muzeum Starý krávin (dosłownie: Stara Obora). W lecie odbywa się tu plener rzeźbiarski.

Jestřábí v Krkonoších – gmina składająca się z trzech części: Jestřábí, Roudnice, Křížlice. Leży na pagórkowatym terenie rozciągającym się od Izerki prawie aż do szczytu Kobyla (897 m n.p.m.). W ostatnich latach coraz częściej odwiedzana przez turystów, którzy przyjeżdżają tu poddychać świeżym górskim powietrzem i skorzystać ze spokoju panującego w tej małej wiosce.

Rokytnice nad Jizerou – górski ośrodek rekreacyjny w dolinie rzeki Izerou i potoków Huťský i Černý znajduje się na wysokości 447 – 1417 m n.p.m. Jest ważnym ośrodkiem miejskim zachodniej części Karkonoszy, ze wszystkich stron otoczonym górami. Powstał poprzez połączenie Horní i Dolní Rokytnic, Rokytna, Hořeni Domkův, Hrušova, Zákoutí, Hledsebe, Vilémova, Hranic i Studenova. Do Rokytnic nad Jizerou należą też osady Františkov, Studenov i Vilémov. Na grzbiecie okolicznych wzgórz i gór prowadzą 24 wyciągi, kolejka linowa (krzeselkova), wiele zimowych tras turystycznych. Wart uwagi jest późnobarokowy kościół św. Michała, secesyjny ratusz, pięć kapliczek i drewniane domy wybudowane w typowym dla Karkonoszy stylu.

Proponujemy dwie możliwości, jak zacząć. **Trasa 3a ma ok. 41 km** i zaczyna się w Kořenovie przy dworcu. Poprowadzona jest szlakiem rowerowym nr 22. W miejscowości Paseky nad Jizerou wjeżdżamy na szlak nr 4170 i jedziemy nim – w większości szosą – do miasteczka Vysoké nad Jizerou. Oznakowanie umożliwia też alternatywę **3b, która ma 36 km** i zaczyna się na rynku w Rokytnicach nad Jizerou. Najpierw jedziemy w górę, szlakiem rowerowym nr 22 powyżej miasta tzw. zimową stroną na Sachrův hřeben, gdzie wjeżdżamy na szlak nr 4174, jedziemy nim przez Stráž w dół do Jablonca nad Jizerou. Przez Tříc znów w górę do miasteczka Vysoké nad Jizerou. Z rynku jedziemy dalej szlakiem nr 4295, którym zaczynamy zjeżdżać w dolinę Izery. Trasa z szosy odbija w prawo i nie najlepszą leśną drogą prowadzi do osady Jilem. Ciągłe szlakiem nr 4295 zjeżdżamy nad Jizerou, pokonujemy szosę główną oraz Poniklę i znów jedziemy pod górę. Za wsią Jestřábí docieramy na główny szlak rowerowy nr 22; jadąc nim długo w dół, dojeżdżamy szosą do Hrařava i pokonawszy rondo wjeżdżamy do Jilemnic.

Wycieczka przez miasteczko, które w książce „Zapadlí vlastenci” opisał Rais
Z Rokytnic nad Jizerou jedziemy na zachód szlakiem nr 22 do wsi Paseky nad Jizerou, gdzie odbijamy w lewo i szlakiem nr 4170 jedziemy dalej do miasteczka Vysoké nad Jizerou. Stąd przez Poniklę docieramy do Jestřábí szlakiem nr 4295. Odbijamy w lewo i szlakiem nr 8 docieramy do Františkova, gdzie znów odbijamy w lewo i szlakiem nr 22 wracamy do punktu wyjścia. Trasa ma 35 km.

Wokół miasteczka Vysoké nad Jizerou
Z Vysoké nad Jizerou jedziemy na południowy wschód szlakiem nr 4170 do Helkovic. Odbijamy w prawo szlakiem nr 4173, docieramy przez Roztoky u Semil na wschodni skraj Jesenného. Stąd jedziemy dalej szlakiem nr 4174 przez Stanový z powrotem na północny skraj miasteczka Vysoké, gdzie odbijamy w prawo i szlakiem 4170 wracamy do punktu wyjścia. Trasa ma niecałych 20 km.

www.skiareal-rokytnice.cz

ROKYTNICE NAD JIZEROU
TO JE JÍZDA!

Bikeareal
SPARTAK ROKYTNICE N. J.

Turistika
Cykloturistika
Bikepark

Ciekawostki na trasie

Jilemnice – jedno z niewielu miast w Karkonoszach, które do dziś zachowało oryginalną formę i kształt. Pierwsze wzmianki pochodzą z 1350 r. Dawne drewniane zabudowania zastąpiły kamienice, które wraz z pałacem, kościołem i tzw. Ciekawską uliczką (Zvědava ulička) składają się na mającą status tzw. miejskiej strefy zabytków jilemnicką starówkę.

Nad miastem dominuje ratusz, na którego wieży znajduje się unikatowy zegar z systemem bicia kwadransów, godzin i półgodzin typu zapadowego. Co kwadrans z trzydziestometrowej wieży rozbrzmiewa dźwięk zegarowych gongów. W ciągu dnia ten „pilny” zegar bije 1020 razy. Na rynku znajduje się jeszcze kilka zabytków – rzeźba św. Barbary, Marii Panny i Marii Magdaleny, św. Krzyża oraz empirowa studnia – fontanna wybudowana w 1836 r.

Kozinec – nazwa wzniesienia nad Jilemnicami, świetny punkt widokowy na trasie ścieżki edukacyjnej. Oferuje piękne widoki na dolinę Hrabáčova oraz grzbiety Karkonoszy z górami Kotel, Krkonoš, Žalý z wieżą widokową i Černá Hora. Pod szczytem stoi poświęcona w roku 1908 kaplica św. Anny. Lipy przed wejściem do kaplicy w ciągu prawie stu lat istnienia wyrosły na potężne drzewa, dzięki czemu miejsce stało się charakterystycznym elementem krajobrazu. Na południowym stoku stoi kaplica św. Izydora, patrona rolników. Wybudowano ją w 1719 r. O jej pochodzeniu z okresu baroku świadczą znajdujące się z dwóch boków kaplicy pozostałości schodów prowadzących do piwniczki z bijącym kiedyś mocno źródłem wody. W najwyższym punkcie Jilemnic, na Kozincu w średniowieczu znajdowała się kopalnia miedzi. Ostatni raz wydobycie zostało wznowione podczas I wojny światowej. Dziś kopalnia jest zamknięta i niedostępna ze względów bezpieczeństwa.

W Muzeum Karkonoskim podziwiać można jedyną w swoim rodzaju szopkę betlejemską Metelki z ruchomymi figurkami albo dzieła urodzonego w tym mieście malarza Františka Kavána. Muzeum mieści się w pałacu, który wraz z otaczającym go parkiem należał do hrabiowskiego rodu Harrachów. W niedawno odnowionym przyległym budynku byłego browaru ulokowano ekspozycje poświęcone początkom narciarstwa w Czechach oraz jarmark rzemiosł.

Mříčná – wieś w pobliżu Jilemnic, leży w dolinie Olšiny na wysokości 431 m n.p.m., u podnóża wzniesienia Strážník (610 m n.p.m.). Znajdziemy tu typowe dla Karkonoszy przykłady budownictwa ludowego oraz barokowy kościół św. Katarzyny z 1716 r. We wsi urodził się Jan Buchar (1859-1932), promotor turystyki i narciarstwa w Karkonoszach. Poświęconą mu tablicę pamiątkową znajdziemy przy źródle Łaby.

Staw Mlýnský rybník – po lewej stronie drogi z Martinic do Horní Branný. Na leśnym potoczku, bezimiennym lewym dopływem Jilemki, wybudowany został zbiornik retencyjny. Kiedyś sztucznych zbiorników było tu więcej, prócz tego w sześciu innych miejscach w lasach wokół Branný. Lasy RCz (Lesy ČR) stworzyły tu ciekawą ścieżkę edukacyjną.

Jiránkova studánka – źródło skrywane się w lesie między Martinicami a Horní Branną. Bije tu tak czysta i zdrowa woda, że hrabia Harrach posyłał po nią służbę, żeby nosiła ją do pałacu w Horní Brannie.

Horní Branná – powierzchniowo niewielka, ale w historii regionu ważna wioska. Życie w osadach koncentrowało się zazwyczaj wokół kościoła i zamku – tutaj kościół św. Mikołaja jest najstarszym na terenie przedgórze Karkonoszy, natomiast wznoszenie pałacu rozpoczął Zdeněk z Valdštejnu, a po jego śmierci budowę dokończyła wdowa po nim, Marie z Martinic – było to w 1582 r. Pałac jak na swoje czasy był bardzo wspaniały. W czasie wojny trzydziestoletniej został jednak splądrowany, a drugie piętro spłonęło. W 1710 r. hrabia Alois wybudował w Horní Brannie przytułek przeznaczony dla jego dwunastu byłych służących „na emeryturze”. Było to sześciu mężczyzn i sześć kobiet, którzy mieli tu opiekę aż do śmierci. Ciekawa budowla stojąca naprzeciwko przytułku to kaplica św. Krzyża rodu Harrachów, poświęcona 4 września 1870 r. Tworzą ją dwa ośmioboczne regularne graniastosłupy różnej wysokości o wspólnej osi. Z wielu ważnych postaci, które związane są z miejscowością, warto wymienić Jana Amosa Komeňskiego, który spędził tu ostatnie miesiące przed emigracją. Dla upamiętnienia jego pobytu w pałacu urządzono małe muzeum – izbę pamięci „Památník J. A. Komenského”.

Hrabáčov – jest dzielnicą Jilemnic, a także ważnym skrzyżowaniem dróg. Swój początek ma tu tzw. „górska” szosa (Horská silnice) prowadząca do schroniska Vrbátova bouda nad osadą Horní Mísečky. Przed I wojną światową mieszkał tu ze swoją żoną Bohumil Hanč – najslawniejszy czeski narciarz, który 23 marca 1913 r. wraz z przyjacielem Václavem Vrbátą zginął śmiercią tragiczną podczas zawodów w biegu narciarskim na 50 km.

Hrabáčovská dzwonniczka – jej uroda świadczy o tym, jak dobrze nasi przodkowie w połowie XIX wieku umieli komponować obiekt w krajobraz. Dźwięk dzwonu niesie się po szerokiej dolinie u zbiegu Izerki i Jilemki.

Most Peřimovský – na rzece Izerze we wsi Dolní Sytova. Prowadzi po nim szosa do Peřimova. Jest zabytkiem techniki, wybudowano go w 1912 r. jako jedną z pierwszych żelbetonowych konstrukcji mostowych w naszym kraju. Jest jednolukowy.

Śladem bogactw pierwszego czeskiego geoparku

Ziemia Jilemnicka wzdłuż i wszerz

Pętla rowerowa wokół Jilemnic mierzy ok. 25 km.

Umożliwia zwiedzenie malowniczego mikroregionu zwanego „Jilemnicko” – Ziemia Jilemnicka. Trasa zaczyna się przy drogowskazie niedaleko pensjonatu „U Labutě” („Pod łabędziem”) od odcinka prowadzącego ostro pod górę oznakowaną zielonym kolorem asfaltową drogą (szlak rowerowy nr 4207). Jedziemy koło kapliczki św. Anny, następnie mijamy hotel Vyhlička i jedziemy w kierunku punktu widokowego na Kozincu. Rozciągają się stąd wspaniałe widoki na główny grzbiet Karkonoszy Zachodnich (Kotel, Krkonoš, Žalý z wieżą widokową, a na wschodzie też Černá hora). Jedziemy dalej wąską leśną drogą, ciągle zielonym szlakiem rowerowym nr 4207. W tym rejonie na Kozincu wydobycie w średniowieczu rudę miedzi. Ostatni raz wydobycie zostało wznowione podczas I wojny światowej. Znow przejeżdżamy przez miejsca, z których można rozejrzeć się po okolicy. Trudno nie zauważyć wzniesienia Strážník, Kozákova czy malowniczej wioski Mříčná. Leśną dróżką, ciągle zielonym szlakiem nr 4207, docieramy do rozdroża Pod Kozincem, gdzie skręcamy w lewo na niebieski szlak rowerowy nr 4206. Oznakowany na niebiesko szlak, którym teraz pojedziemy, zaczyna się koło odległego o 3,6 km Mostu Peřimovskiego na Izerze. Most jest objętym ochroną zabytkiem techniki; ma jeden szeroki łuk i jest jedną z pierwszych żelbetonowych konstrukcji mostowych w naszym kraju. Na lewo od niebieskiego szlaku nr 4206 ukryta jest w lesie kapliczka św. Izydora, którą możemy obejrzeć, zjechawszy na pieszą ścieżkę edukacyjną prowadzącą przez Jilemnice. Po pokonaniu szosy (szosa 2. kategorii nr 286) między Jilemnicami a Mříčną trasa prowadzi drogami polnymi do rozdroża „U obrázku”. Tu przejeżdżamy przez szosę 3. kategorii z Jilemnic do Mříčny, którą poprowadzony jest oznakowany oznakowaniem drogowym szlak rowerowy nr 4171. Pętla prowadzi dalej po drogach leśnych na szosę między Jilemnicami a wsią Roztoky. Z szosy rozciągają się piękny widok na przedgórze Karkonoszy z Táborem. Prowadzący szosą niebieski szlak nr 4206 zaprowadzi nas na skraj wsi Roztoky, gdzie odbijamy w lewo na szosę do Martinic. Przejeżdżamy przez uczęszczaną szosę i pod torami. Z rozdroża w Martinicach jedziemy szlakiem niebieskim (nr 4206) po lokalnej asfaltowej drodze na groblę Mlýnskiego rybníka, a następnie przez las do Horní Branný. Przy drogowskazie skręcamy w lewo i jedziemy dalej zielonym szlakiem o numerze 4207 szosą na Jilemnice. Jadąc dłuższym odcinkiem pod górę, docieramy do rozdroża Bohdanka, gdzie skręcamy w prawo i jedziemy dalej zielonym szlakiem nr 4207 lokalną drogą wśród pól i łąk. Wąską asfaltową drogą wjeżdżamy na wzniesienie Brabenec nad wsią Valteřice, skąd znowu podziwiać można piękny widok na Karkonosze. Na

W 2005 r. w Republice Czeskiej powstał pierwszy geopark noszący nazwę Czeski Raj (Český ráj). Ze względu na liczne geologiczne osobliwości do geoparku włączone zostały także okolice Jilemnic i Nowej Paki, gdzie znajduje się znany „Skarbiec kamieni szlachetnych i skamieniałości” („Klenotnice drahých kamenů a zkamenělin”). Pragniemy zaproponować Państwu mierzącą niecałych 20 km trasę rowerową w optymalny sposób łączącą te miasta. Z Jilemnic wyruszamy szlakiem rowerowym nr 4171 w kierunku Lomnic nad Popelkou. Docieramy nim aż na skrzyżowanie powyżej wsi Kruh. Tu odbijamy na szlak nr 4175, który poprowadzi nas przez Kruh po serpentinach koło Karlova ze wspaniałymi widokami na Karkonosze i przez Starą Pakę – aż do Nowej Paki.

Brabencu znajduje się lotnisko polowe, gdzie co roku organizowane są spotkania modelarzy. Na kolejnym rozdrożu skręcamy w lewo i jadąc ciągle zielonym szlakiem rowerowym nr 4207 polną i leśną drogą przez Zlíbek zbliżamy się z powrotem do Jilemnic.

Zanim poprowadzi nas do miasta, pętla odbija jeszcze w prawo na drogę lokalną, koło byłych i zalanych już dziś kamieniołomów do Hrabáčova. Koło stacji benzynowej zakręcamy w lewo i drogą wśród łąk jedziemy za domkami jednorodzinnymi. Następnie

przejeżdżamy przez szosę nr 293 i szlakiem rowerowym nr 22 odbijamy w lewo. Przejeżdżamy koło domu, w którym żył narciarz Bohumil Hanč, i docieramy do naszego punktu wyjścia, a więc drogowskazu „U Labutě”.

W tworzeniu trasy uczestniczyli: Miasto Jilemnice, ČKS SKI Jilemnice, Informační středisko Jilemnice, KČT i Lasy RCz, Gmina Mříčná, Martinice v Krkonoších, Horní Branná.

Nowość Pomysł na wycieczkę

www.noclegi.cz

Noclegi w Czechach
i na Słowacji z

**10%
rabatem!**

HOTELE | PENSJONATY | APARTAMENTY | DOMKI I DOMY

RODZINNY HOTEL W HARRACHOVIE z wellness i krytym basenem

WELLNESS HOTEL SVORNOST
Harrachov 496, 512 46 Harrachov
Tel.: +420 481 528 152-3, Fax: +420 481 528 144
E-mail: info@hotelsvornost.cz, www.hotelsvornost.cz

WYGODNE NOCLEGI WE VRCHLABÍ z miejscem parkingowym w podziemnym garażu

IT CENTRUM APARTMÁNY
Krkonošská 16, 543 01 Vrchlábí
Tel.: +420 499 453 400, Fax: +420 499 421 739
E-mail: info@itcentrum.cz, www.itcentrum.cz

STYLOWY HOTEL WE SZPINDLEROWYM MŁYNIE hotel dla niepalących, parking hotelowy

HOTEL START
Bedřichov 17, 543 51 Spindlerův Mlýn
Tel.: +420 499 433 305, Fax: +420 499 433 176
E-mail: info@hotelstart.cz, www.hotelstart.cz

Ciekawostki po drodze

Miasteczko Černý Důl – ma długie tradycje wydobycia i obróbki wapienia, do których chętnie i z dumą się odwołuje. Jest jednym z niewielu miejsc w Karkonoszach, gdzie nadal trwa wydobycie surowców. Historia górnictwa sięga tu XIV wieku. W ramach projektu „Podziemne Karkonosze” Černý Důl przygotował muzeum górnictwa. Jest to jedyna możliwość, aby zajrzeć do niedostępnych kopalni, karkonoskich jaskiń i zapoznać się ze sposobami ich badania – przynajmniej poprzez fotografie, plany i eksponaty.

Kunčice nad Labem – mięsi się tu ukierunkowane na produkcję mleka i przetworów mlecznych gospodarstwo Mejsnar, które w konkursie Farma roku 2010 zyskało najwyższe w kraju miejsce wśród zgłoszonych łącznie 41 uczestników. Gospodarstwo należące do rodziny Mejsnarów wybrało ciekawą strategię sprzedaży swych towarów – produkty mleczne rozwozi bezpośrednio do domów odbiorców. Z usługi tej korzysta około 1500 klientów w odległości do 50 km od gospodarstwa. Właściciele, dzięki swojemu zaangażowaniu, stworzyli farmę prawie nie korzystając z dotacji a większość zabudowań wzniesli dosłownie własnymi rękoma.

Kolejka Kunčická lanovka – najdłuższa kolejka linowa Europy Środkowej biegnie między Černým Dolem a Kunčicami nad Labem. Służy do przewozu wapienia wydobytego w kamieniołomie. Unikatowy obiekt, ostatni taki w kraju, zauważyć można jadąc samochodem z Vrchlabi do Trutnova. Nad główną drogą zobaczymy liny z wiszącymi na nich wagonikami. Pod nimi jest umieszczona sieć – dla bezpieczeństwa. Podczas jednej zmiany kolejka może przetransportować nawet 800 ton wapienia, który w Kunčicach podlega mieleniu. Mączka wapienna wykorzystywana jest następnie do odsiarczania spalin w elektrowniach, piasek zaś do produkcji suchych tynków i zaprawy. Łączna długość wybudowanej w latach 1959-1963 kolejki to 8,35 km. Na całej trasie znajduje się 49 stópów, z których najwyższy mierzy 42 m. Na linie zawieszonych jest 250 wagoników (wózków). Dla ułatwienia konserwacji i wymiany lin kolejka podzielona jest na osiem odcinków. Trasę pomiędzy poszczególnymi stacjami wagonik pokonuje w około 45 minut.

Lánov – na terenie gminy rośnie zabytkowa lipa i czereśnia, a we wsi Horní Lánov postawiono kapliczkę z widokiem na Lánov. Jest tu też wystawa starych widokówek, którą obejrzeć można po uzgodnieniu (tel.: +420 603 533 517). Niedaleko znajduje się kamieniołom wapienia (6 poziomów), lotnisko z możliwością zamówienia lotu widokowego oraz ogrodzony las – zwierzyniec z jeleniami, muflonami i danielami (między Lánovem a Vrchlabi), torfowisko. Na trasie Černý Důl – Kunčice i Dolní Lánov biegnie kolejka linowa.

Dolní Dvůr – jest to nadająca się przede wszystkim do rekreacji rodzinnej malownicza górská wieś o charakterze turystycznym. W dwóch ośrodkach narciarskich oferowane są kompleksowe usługi – sztuczne śnieżenie, narciostady, wypożyczalnia nart i snowboardów, szkółki narciarskie. Zwiedzić można kościół. Św. Józefa z początków XIX wieku, obejrzeć rzeźby św. Józefa i Jana Nepomucena, wystawę w budynku urzędu gminy. Zachowało się oryginalne karkonoskie budownictwo – warto obejrzeć zwłaszcza domy zrębowe w osadzie Luisino údolí. Koniecznie też trzeba posłuchać, jak gra **carillon na rynku**.

Carillon na wieży kościoła św. Józefa we wsi Dolní Dvůr – carillon o 11 dzwonach podarowała miejscowości pani Anna Alena Kyšerová. Pochodzi on z warsztatu pani Marii Tomáškové-Dytrchovej z Brodku u Přerova. Na kościele św. Józefa zainstalowany został w 1995 r. Od tego roku w okolicy codziennie rozlegają się tony dzwonów. Grane są zawsze cztery melodie – inna dla każdej pory roku. Na Boże Narodzenie grywane są natomiast kolędy. Carillon można usłyszeć od poniedziałku do piątku zawsze o godz. 10:00 i 17:00, w sobotę i niedzielę o godz. 10:00, 12:00 i 17:00.

Ekspozycja dawnych rzemiosł, modeli budynków, figurek Karkonosza i szopek – w budynku urzędu gminy (Obecní úřad) wsi **Dolní Dvůr**. Można cofnąć się w czasy wczesnego średniowiecza, poznać historię wsi oraz okolic. Zrozumiemy zasady wydobycia surowców mineralnych i obróbki rudy żelaza, które przedstawione zostały na makiecie hamerni (kuźnicy). Zapoznamy się także z produkcją węgla drzewnego w mielerzach i sposobami wózków drewna z gór (model). Wystawę zwiedzać można we wtorki, czwartki i soboty od godz. 16:00 do 17:00 – po uzgodnieniu pod nr tel. +420 499 522 376.

Dolní Dvůr – tu świat jest piękniejszy

- Leżąca w sercu Karkonoszy malownicza górská wieś o rodzinnej atmosferze.
- W sezonie letnim dobra baza dla wycieczek pieszych i rowerowych.
- W sezonie zimowym dwa kompleksy narciarskie zapewniają wszelkie usługi – dobrze przygotowane, sztucznie śnieżone stoki, jazdy nocą, szkółka narciarska, wypożyczalnia sprzętu narciarskiego i snowboardów.
- Szeroka oferta usług noclegowych.
- We wsi Dolní Dvůr jest pięć pór roku! Carillon na kościele św. Józefa o każdej porze roku gra inną melodię, a na Boże Narodzenie dodatkowo kolędy.

www.dolnidvur.cz

Ziemia Vrchlabska, okolice wsi Lánov i Dolní Dvůr

Trasa górská dla wymagających

Wyruszamy z placu náměstí T.G. Masaryka we Vrchlabi – ulicą Krkonošská jedziemy na północ (na Szpindlerowy Młyn), ulicą Horską, przez wieś Strážné – szlak rowerowy 1A biegnący wspólnie z czerwonym szlakiem pieszym, Hřibecí boudy – szlak rowerowy 1A, Přední Rennerovky (1A), Zadní Rennerovky, Chalupa na rozcestí, Výrovka (1A), Richterovy boudy, Pec pod Šniežką (1A) – naprzeciwko hotelu Krokus skręcamy w prawo niebieskim szlakiem pieszym w kierunku Velkiej Úpy, gdzie koło hotelu Javoří młyn odbijamy na szlak rowerowy nr 23 (biegnie wspólnie z zielonym pieszym). Jedziemy dalej do Vlašských Boud – koło nich odbijamy z trasy 23 w kierunku Thámových Boud (zielony pieszy), przez Vlašské úbočí na „Václavák”, oznakowany jako trasa 1B, na rozdrożu „Pod Kolínskou boudou”, następnie Kolínská bouda, schronisko Mir (1B), Tetřeví Boudy (1B), za Hanapetrovą Paseką (ok. 1 km) wjeżdżamy na szlak 1C, prowadzący na rynek we wsi Dolní Dvůr. Kiedy z lewej strony będziemy już mieli kościół, skręcamy w prawo przez most na Klínovym Potoku i dalej jedziemy żółtym szlakiem pieszym. Żółty kończy się przy starej lipie, koło szlaku niebieskiego. Skręcamy tu w lewo i drogą lokalną jedziemy do wsi Horní Lánov (jeszcze przed przekroczeniem rzeki Malé Labe możemy odbić w prawo i jechać prawym brzegiem). Przed restauracją skręcamy przez most w prawo i koło pensjonatu Bílý Hořec jedziemy wąską nieoznakowaną drogą asfaltową, zwaną Rumovka (ok. 500 metrów biegnie wspólnie ze szlakiem rowerowym 4301) aż do skrzyżowania z niebieskim pieszym. Jeśli odbijamy w prawo, to po ok. 500 m dojedziemy do białej kapliczki między dużymi jesionami, skąd rozciągają się piękne widoki na okolicę. Na wspomnianym już skrzyżowaniu z niebieskim szlakiem pieszym jedziemy w lewo niebieskim, który zaprowadzi nas do centrum Vrchlabi. Drugi wariant: z Rumovki po 500 metrach wspólnych ze szlakiem nr 4301 odbijamy tym szlakiem w lewo (niebieski szlak rowerowy) – dotrzemy wygodną trasą terenową na skraj Vrchlabi. Trasy prowadzą po asfalcie, utwardzonej nawierzchni a miejscami także po nawierzchni nieutwardzonej. Długość ponad 60 km.

Pętla po przedgórzu Karkonoszy

Wyruszamy z placu náměstí T.G. Masaryka we Vrchlabi – ulicą Krkonošská jedziemy na północ, koło kościoła św. Wawrzyńca skręcamy w lewo, trzymając się żółtego i zielonego szlaku pieszego, za klasztorem augustianów znów w lewo. Następnie ulicami Dobrovského, U Nemocnice i Bělopotocká docieramy do głównej drogi prowadzącej na Jilemnice. Przez rondo przejeżdżamy prosto, na pierwszym skrzyżowaniu w lewo w kierunku wsi Horní Branna, gdzie znów kierujemy się w lewo. Następnie we wsi Dolní Branna skręcamy w prawo na Studenec, za Dolní Branną w lewo na Horní Kalná, a przed Horní Kalná w lewo na nieoznakowaną pełną drogę w stronę wzgórza Předpeklí. Jedziemy ciągle pełną drogą na południowy wschód do wzgórza Na Lánech. Wjeżdżamy na szlak rowerowy 4294 (kierunek Hostinné), następnie trasą 4300, Čermná (4300), Vlčice ze szlakiem 4299, Javorník zielonym szlakiem pieszym (na północ). Następnie w kierunku Hladíkova Výšina wjeżdżamy na żółty szlak pieszy (kierunek Hoffmanovy boudy) i niebieski rowerowy (kierunek Černý Důl). Jadąc ciągle niebieskim rowerowym przez Černý Důl, dotrzemy nad kamieniołom w Černým Dole (szlak nr 4301), do wsi Horní Lánov. Następnie albo po Rumovce i niebieskim szlakiem pieszym albo po Rumovce i szlakiem rowerowym 4301 (niebieski szlak rowerowy) do Vrchlabi. Długość prawie 60 km.

Wokół Lánova

Możemy przejechać się też po okolicach Lánova i popodziwiać widoki na Karkonosze. Wyruszamy z Vrchlabi ścieżką rowerową biegnącą wzdłuż drogi lokalnej do Lánova. Przez skrzyżowanie przejeżdżamy prosto, a na końcu wsi za ostatnim domem skręcamy w lewo. Jadąc nieoznakowaną wąską drogą asfaltową po odcinku pod górę, wjeżdżamy na szlak rowerowy nr 4301 (niebieskie oznakowanie rowerowe) koło kapliczek i kamieniołomu docieramy do wsi Černý Důl, gdzie kierujemy się na główny szlak rowerowy (osiowy) oznakowany nr 22 i jedziemy w prawo do wsi Čista. Przejeżdżamy przez szosę główną (Vrchlabi-Trutnov) i docieramy szlakiem 22 na skrzyżowanie do Fořtu. Tu odbijamy w prawo na szlak rowerowy nr 4298 (kierunek Lánov). Zainteresowani mogą skorzystać z alternatywy – jadąc po szosach i szlakiem nr 4298, można dojechać przez Terezín do oddalonego o 9 km miasta Hostinné. Nasza trasa prowadzi w prawo – drogą lokalną. Dojeżdżamy na skrzyżowanie pod Małą Sněžką (dosłownie: pod Małą Sněžką). Znajduje się tu miejsce odpoczynkowe, mapa i panorama Karkonoszy. Opisuje ona widoki z niedalekiego Čihadla (525 m n.p.m.), najwyższego szczytu wyżyny Hostinnska Pahorkatina. Ze skrzyżowania możemy jechać szlakiem nr 4298 do Lánova, do ośrodka informacji – 5 km. Jednak nasza trasa główna wiedzie pod Čihadlem przez Dolní Lánov do Kunčic szlakiem 4299. Z Kunčic z powrotem do Vrchlabi zaprowadzi nas szlak zwany Łabskim (Łabská cyklotrasa) i oznakowany numerem 24. Trasa ma prawie 30 km.

Vrchlabi – Svoboda nad Úpou

Kolejna trasa rowerowa „Kolem kapliczek do lázni” („Koło kapliczek do uzdrowiska”) zaczyna się we Vrchlabi przy rondzie niedaleko Lidla. Prowadzi szlakiem rowerowym nr 4301 (oznakowanym kolorem niebieskim) do wsi Horní Lánov, gdzie po dotarciu do lokalnej drogi skręcamy w prawo i po ok. 100 m poniżej restauracji od razu w lewo, ciągle trzymając się szlaku nr 4301, mocno pod górę do dwóch odremontowanych kapliczek i na skraj kamieniołomu wapienia nad Černým Dolem, skąd pojedziemy na rynek w samej wsi Černý Důl. W centrum wsi odbijamy w lewo na główny szlak rowerowy (osiowy) oznakowany nr 22, który szosą zaprowadzi nas do Jańskich Lázní. Przejeżdżamy przez miasto koło zabudowań uzdrowiskowych. Zarówno szlak nr 22 jak i nasza trasa kończą się w Svobodzie nad Úpou. Długość 18 km.

Městys Černý Důl
... Vás zve

Imprezy turystyczne 2011

18.6. DZIEŃ DZIECKA
9.7. PIWNY DZIEŃ KARKONOSZA – DUCHA GÓR
30.7. TURNIEJ SIATKONOGI
20.8. STAROSTA CUP – TENIS
27.8. DZIEŃ STRAŻAKA – ČISTÁ
2.10. ČERNODOLSKÁ DRÁKIJÁDA (puszczenie latawców)
27.11. CHOINKA
24.-31.12. ŚWIĄTECZNY NAMIOT

PRZEZ CAŁY ROK WYSTAWY
W MUZEUM PODZIEMI ČERNÝ DŮL
OTWARTE OD ŚRODY DO SOBOTY OD 13.00 – 16.30

www.cernydul.cz

LEGENDA

- Karkonoskie cyklobusy
- Przesiadka na kolejkę
- 22 rowerowe szlaki (trasy podgórskie (oznakowanie paskowe i drogowe KCT, oznakowanie regionu zadzińskiego) i szlaki rowerowe w Polsce)
- 10 Trasy rowerowe terenowe KRNAP
- Kolejka linowa
- Towarowa kolejka linowa
- ▲ Przejście graniczne
- ▲ Przejście graniczne wyłącznie dla rowerzystów i pieszych
- ▲ Przejście graniczne wyłącznie dla pieszych
- M Muzeum
- i Informacja turystyczna
- ↑ Wieża widokowa
- ◆ Taras widokowy
- ⛔ Kościół, kaplica
- ↑ Zamek
- ⌚ Ruiny zamku
- ▲ Skały
- ⌚ Schronisko, bufet
- ▲ Kemping
- ▲ Kapliczko

směr ÚPICE

směr KUKS

Ciekawostki po drodze

Benecko – najwyżej położona karkonoska gmina (850 m n.p.m.). Dziś jest to ważny ośrodek turystyczny. Centrum gminy był zamek Štěpanice pochodzący z XII wieku, kiedy to według kroniki Balbína władał tymi rejonami Jindřich Jan z Valdštejnu. Obecnie w miejscu zamku znajdują się ruiny baszty i pozostałości systemu obronnego. W miejscowości tej urodziła się znana czeska narciarka Šárka Záhrobská.

Přední Žalý – dominuje nad rejonem Vrchlábí i Benecka. Na jego szczycie znajdziemy jedyną w Karkonoszach kamienną wieżę widokową. Mierzy 19 metrów. Pierwsza wieża w tym miejscu była drewniana (1836 r.), następna żelazna (1889) a w 1892 r. hrabia Harrach ufundował wieżę kamienną.

Vítkovice v Krkonoších – miejscowość rekreacyjna w dolinie rzeki Izerki leży na wysokości 683 m n.p.m., u podnóża majestatycznej góry Kotel (1435 m n.p.m.). Częścią miejscowości są osady Horní i Dolní Míšečky, Skelné Hutě i Janova Hora. Znajduje się tu piękny zespół drewnianego budownictwa ludowego (domy zrębowe) oraz barokowy kościół św. Piotra i Pawła z 1690 r., koło którego stoi posąg św. Jana Nepomucena. Z ciekawostek warto wymienić hodowlę koni huculskich w Janovej Horze. Narciarskie trasy biegowe w osadzie Míšečky należą do najlepszych i najwyżej położonych tras w kraju. Dlatego Vítkovice uznać można za idealny ośrodek zimowy.

Kamienna wieża hrabiego Harracha

Z parkingu w Herlíkovicach idziemy do wyciągu krzeselkowego (czterooosobowy) na Žalý. Wjeżdżamy o ok. 500 metrów wyżej na szczyt Žalý, gdzie możemy odwiedzić kamienną wieżę widokową. Następnie szlakiem rowerowym nr 10A przez Zadní Žalý jedziemy do Benecka. Po drodze czekają nas piękne widoki – można zobaczyć Jeszted, Rálsko, Bezděz, Trosky i wiele innych. Za hotelem Žalý skręcamy w lewo do hotelu Kubát, gdzie odbijamy znów w lewo szosą na Vrchlábí. Po 3 km w dół docieramy na Křížovky, skąd szlakiem nr 10A przez Kněžice jedziemy do Vrchlábí i z powrotem na parking do Herlíkovic. Łącznie 12 km.

Z głównego parkingu szlakiem rowerowym nr 10 kierujemy się w miejsce zwane Rovinka, a następnie szlakiem nr 11 zgodnie z gazociągami do Trídomí. Odbijamy na szlak nr 12 i jedziemy pod górę (uwaga szlaban) koło Skály Harracha (Harrachova skála) do osady Horní Míšečky. Przez Janovú Horę wracamy koło Janovej Budki z powrotem na Rovinkę i do Benecka. Różnica wysokości w sumie 450 m. Trasa ma 23 km.

Dłuższy wariant prowadzi szlakiem rowerowym nr 10A przez Zadní Žalý w miejsce zwane Rovinka, gdzie można coś przekąsić. Następnie jedziemy szlakiem rowerowym nr 11 do Szpindlerowego Mlýna. Po drodze ujrzemy piękne widoki na dolinę, w której leży to miasto. Skorzystać można z kolejki linowej, która wwiezie nas z dzielnicy Svaty Petr na Pláň. Stąd szlakiem nr 17, a potem 1A, zjeżdżamy do Strážného. Następnie szosą prowadzącą do Vrchlábí jedziemy do Herlíkovic na parking. Łącznie 25 km.

Kolejny wariant prowadzi bezpośrednio z Benecka. Jedziemy w kierunku południowo-wschodnim koło hotelu Zlatá vyhlídka (dosłownie: „Złoty Widok”) i pod górę szlakiem 10A na Přední Žalý. Odbijając w krótką odnogę w prawo, możemy odwiedzić kamienną wieżę widokową. Jedziemy tą samą trasą na Rovinkę, gdzie przekąsiwszy coś odbijamy w lewo i szlakiem nr 10 wracamy z powrotem do Benecka. Trasa ma 8 km.

HIT trasy parku narodowego KRMAP

Vrchlábí, nám. Míru – kościół św. Wawrzyńca – szlak rowerowy nr 10 w kierunku zachodnim zaczyna się wspólnie z żółtym szlakiem pieszym, następnie Kněžice, Křížovky, Mrklöv, Horní Štěpanice, Benecko, Rovinka, Vítkovice. **Łącznie niecałych 20 km.**

Po wzgórzach w okolica Rezka

Z parkingu koło schroniska Chata Rezek jedziemy na północny zachód szlakiem nr 22 na rozdroże Vrata koło Františkova. Tu skręcamy w lewo na szlak nr 8. Po ok. 150 metrach docieramy do rozdroża Vrata sv. Jana. Znow skręcamy w lewo na szlak nr 8. Dojeżdżamy do osady Trejborec we wsi Horní Dušnice, a następnie jedziemy szlakiem nr 8 przez Vejpalický potok aż do wioski Stromkovice. Tu koło osady Městečko znajduje się piękna Droga Krzyżowa ze źródłem z leczniczą wodą. Ze Stromkovic pojedziemy koło wzniesienia Daňkův vrch do Jestřabí v Krkonoších. Odbijamy w lewo na szlak 4295, a na rozdrożu Čihadlo znów w lewo i szlakiem rowerowym nr 22 przez osadę Vurmovka i wzgórze Kobyła wracamy do Rezka. Trasa ma 12,6 km.

Kolejna proponowana trasa znów prowadzi spod schroniska Chata Rezek. Jedziemy szlakiem rowerowym nr 8A po wschodnim zboczach grzbietu Vlčí hřeben w dolinę Kozelskiego potoku aż na rozdroże Vidlice. Tu skręcamy w lewo i szlakiem nr 1A jedziemy pod górę na przełęcz Sedlo pod Dvoračkami. Droga z Vidlic na przełęcz prowadzi ostro pod górę, ale za to można z niej obserwować piękne kaskady Kozelskiego potoku. Z przełęcz Sedlo pod Dvoračkami wracamy szlakiem nr 6, tym razem zachodnim zboczem grzbietu Vlčí hřeben, i zjeżdżamy w dół szosą nr 294, którą poprowadzony jest szlak nr 22. Odbijamy w lewo i szlakiem nr 22 wracamy do Rezka. Trasa ma 10 km.

Z Jestřabí do Jablonca

Ze wsi Jestřabí v Krkonoších jedziemy szlakiem nr 8 do Stromkovic i dalej tym samym szlakiem przez Horní Dušnice aż na rozdroże Vrata sv. Jana. Tu skręcamy w lewo i ciągle szlakiem nr 8 zjeżdżamy w dół do Jablonca nad Jizerou. Jedziemy przez Hejlov, Bratrouchov i Dolní Dušnice aż do szosy nr 14. Na skrzyżowaniu skręcamy w prawo i jedziemy szosą aż do Jablonca nad Jizerou. Trasa w 75% prowadzi po nawierzchni asfaltowej, 20% utwardzonej, a 5% po nieutwardzonej. Ma 14 km.

Benecko

Benecko – miejsce, gdzie chętnie się wraca

www.benecko.info

Jestřabí v Krkonoších – górská wieś w Karkonoszach Zachodnich, ok. 10 km na północny zachód od Jilemnice. Składa się z trzech wsi: Jestřabí, Roudnice, Křížlice. Rozciąga się w pagórkowatym terenie od niewielkiej górskiej rzeki Izerki aż prawie po szczyt Kobyła (897 m n.p.m.). W ostatnich latach staje się coraz bardziej popularna wśród turystów, którzy przyjeżdżają tu nie tylko w poszukiwaniu czystego górskiego powietrza, ale też spokoju panującego w tej małej górskiej wiosce.

Rezek – osamotnione górskie gospodarstwo leżące na przełęczy grzbietu Vlčí hřeben. Wcześniej nazywano je Jeruzalémem – Jeruzolimą.

Janova hora – jako ciekawostkę warto wspomnieć hodowlę koni huculskich, na których można się przejechać.

Dvoračky – należą do najstarszych karkonoskich schronisk. Pierwotnie było to górskie gospodarstwo, okoliczne rozległe, porośnięte gęstą trawą łąki umożliwiały bowiem hodowlę bydła. Dvoračky założyła w 1707 r. rodzina Schierów. W marcu 1893 r. zabudowania spłonęły, a pogorzeli kupił i przebudował na schronisko hrabia Harrach. Nowe Dvoračky z pewnością nikogo nie zawiodą.

Kotel – inaczej Kokrháč – uważany za najpiękniejszą karkonoską górę szczyt osiągający 1435 m n.p.m. Jego charakterystyczny kształt jest dobrze rozróżnialny z bliska i daleka. Południowe stoki porasta kosodrzewina, na północnych w kilku kamiennych gołoborzach usytuowano niewielkie bunkry (tzw. řopíki, od skrótu nazwy Dyrekcji Prac Fortyfikacyjnych – ŘOP), stanowiące pamiątkę systemu obronnego powstałego przed II wojną światową, pod koniec lat trzydziestych ubiegłego wieku.

Po okolicach Szpindlerowego Młyna

Nadłabska Ścieżka – Labská stezka – łączy miejsca leżące nad Łabą na terenie Czech i Niemiec
Zmieniające się oblicze rzeki obserwować można, jadąc na rowerze od jej źródeł w Karkonoszach (Labská louka) i dalej przez Szpindlerowy Młyn aż do Hřenska. Tam opuszcza ona teren RCz i wpływa do Niemiec, gdzie w niemieckim miasteczku Cuxhaven jej wody wpadają do morza. Aż tam można dojechać Łabską Ścieżką!

Więcej informacji o całej trasie znajduje się na
www.labskastezka.cz
(część czeska) i
www.elberadweg.de
(niemiecka część ścieżki).

Rowerem do źródeł

Korzystając z cyklobusu dojechać można do Szpindlerowego Młyna, a stąd kolejką linową wjechać na Medvědí. Następnie szlakiem rowerowym nr 13A i 13 jedziemy do schroniska Vrbatova bouda, dalej przez Zlaté návrší do schroniska Labska bouda, gdzie można zostawić rower i pójść 1,5 km pieszo do źródeł Łaby. Następnie zjeżdżamy do osady Horní Míšečky szlakiem rowerowym nr 13, skąd szlakiem 1A docieramy do Szpindlerowego Młyna. Inna możliwość to zaparkowanie samochodu w Szpindlerowym Młynie i wyruszenie do źródeł Łaby pieszo przez Labský důl (tzn. ok. 8,5 km).

Ze Szpindlerowego Młyna wzdłuż Łaby do ZOO w miasteczku Dvůr Králové

W tę dłuższą trasę możemy wyruszyć ze Szpindlerowego Młyna w kierunku Vrchlabí szlakiem rowerowym nr 24 (tzw. Nadłabska ścieżka rowerowa – Labská stezka), przez miejscowości: Klášterská Lhota, Hostinné, Debrné, Nemojov i Dvůr Králové nad Labem, gdzie znajduje się znany na całym świecie ogród zoologiczny. Ścieżka prowadzi po asfaltowej nawierzchni. Jeśli pojedziemy kawałek ze szczytu Zlaté návrší do Szpindlerowego Młyna, w pierwszej części trasy musimy brać pod uwagę nawierzchnię asfaltową nadającą się dla rowerów trekkingowych. Odcinek od osady Horní Míšečky prowadzi po utwardzonej nawierzchni nadającej się dla rowerów górskich. Ma 57 km.

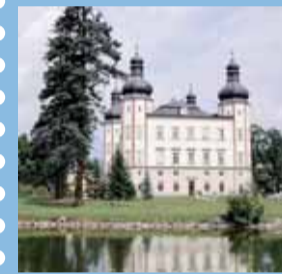
Ciekawostki na trasie

Rzeka Łaba – jest jednym z największych czeskich skarbów, a zrodziły ją właśnie Karkonosze. Łaba jak srebrna życiodajna nić płynie przez rejony górskie i nizinne. Ma 1154 km (w tym 370,2 km na terenie RCz) i jest najdłuższą czeską rzeką. Powierzchnia całkowita jej dorzecza wynosi 148 tys. km². W delcie przy ujściu do Morza Północnego osiąga szerokość 15 km. Łaba odprowadza wody z 1/3 Karkonoszy. W samych górach zbiera wody z takich dopływów, jak: Bilé Labe (Biała Łaba), Dolský (inaczej Svatopetrský) potok, Malé Labe i Čistá. Wody z części wschodniej gór zbiera Úpa. Do jej najważniejszych dopływów należą Zelený potok, Malá Úpa i Albeřícký potok. Wody z części zachodniej Karkonoszy zbiera Ižera, a jej dopływami są Mumlava, Rokytnický potok, Vejpálický potok i Ižerka.

Szpindlerowy Młyn – po czesku Špindlerův Mlýn, do połowy XIX wieku mała, pierwotnie górnicza osada w dolinie Sv. Petr, której powstanie datuje się na XV wiek. Dziś jest to największy i najbardziej znany ośrodek zimowy w Karkonoszach, z szeroką ofertą sportową oraz rozrywkową dostępną przez cały rok. Dzięki położeniu w centralnej części gór sprawdza się świetnie jako baza wypadowa do wycieczek na szczyty Karkonoszy, a także do uprawiania turystyki rowerowej. Z zabytków warto wspomnieć kościół św. Piotra z 1807 r.

Vrchlabí – stare górnicze miasto nazywane „bramą w Karkonosze”. Najważniejsze zabytki to renesansowy pałac z lat 1545-46, domy z podcieniami zwrócone szczytami w stronę ulicy – cenny przykład budownictwa ludowego XVI w., barokowy klasztor augustianów i ratusz z XVIII w. W dawnym klasztorze dyrekcja czeskiego karkonoskiego Parku Narodowego KRNAP założyła Muzeum Karkonoskie (Krkonošské muzeum) ze stałą wystawą poświęconą karkonoskiej przyrodzie „Kamień i życie” (też po polsku), zaś w czterech zabytkowych drewnianych domkach wystawę poświęconą sztuce ludowej i rzemiosłom (też po polsku).

Interhotel Montana

Bedřichov 70, 543 51 Špindlerův Mlýn, E-mail: hotel.montana@worldonline.cz
www.hotelmontana.cz, Tel.: 00420 499 433 251 Fax: 00420 499 433 156

HIT szlaki KRNAP

„Rovinka” – Szpindlerowy Młyn: Rovinka – szlak rowerowy nr 11 biegnący wspólnie z zielonym szlakiem pieszym, Labská (Krausovy boudy), Bedřichov (Szpindlerowy Młyn). Prowadzi po kiejpskiej asfaltowej nawierzchni. **Ma 5,5 km.**

Wokół ośrodka narciarskiego Sv. Petr w Szpindlerowym Młynie: szlakiem rowerowym nr 1A z osady Sv. Petr na rozdrożu „Nad Krásnou Pláni”, następnie w lewo, szlakiem rowerowym nr 17 i 17A na „Pláni”. Koło schroniska Bouda Na Pláni z powrotem na skrzyżowanie „Nad Krásnou Pláni”. Trasa prowadzi po utwardzonej nawierzchni. **Ma 8 km.**

Lubiącym długie zjazdy wytrawnym rowerzystom proponujemy skorzystanie z oznakowanej trasy zjazdowej dla rowerów górskich na stoku narciarskim z Pláni do osady Sv. Petr.

Wokół Medvědína: wojskowy dom wypoczynkowy (Vojenská zotavovna) Bedřichov (Szpindlerowy Młyn) szlak rowerowy nr 12, Dívčí stráž, Horní Míšečky, Třidomí – przejeżdżamy na szlak rowerowy nr 11 kierunek Labská (Krausovy boudy) i Szpindlerowy Młyn. Prowadzi po asfalcie i utwardzonej nawierzchni. **Ma 12 km.**

Medvědí – Zlaté návrší: górna stacja kolejki Medvědí, szlakiem rowerowym nr 13A i 13 na Zlaté návrší. Można jechać dalej do schroniska Labska bouda. Prowadzi po asfalcie i utwardzonej nawierzchni. **Ma 4 km.**

Szpindlerowy Młyn – Labský důl: dolna stacja kolejki na Medvědí, szlakiem rowerowym nr 14 biegnącym wspólnie z niebieskim szlakiem rowerowym na początek doliny Labský důl. Trasa jest cała asfaltowa. **Ma 8 km.**

Szpindlerowy Młyn – Špindlerova Bouda dla prawdziwych bikerów: Szpindlerowy Młyn – Dívčí Lávký, następnie szlakiem rowerowym nr 15 Medvědí bouda, Davidovy boudy, Petrova bouda, rozdroże pod Špindlerową boudą i szosa koło schronisk Erlebachovy boudy, Jelení boud na Dívčí Lávký. Prowadzi po asfalcie i utwardzonej nawierzchni, **odcinek Medvědí bouda – Petrova bouda jest trudny z uwagi na ukształtowanie terenu – kamienista droga. Trasa ma 14 km.**

OREA HOTELS
www.orea.cz
info@orea.cz

OREA HOTELS Krkonoše ★★★★★
Špindlerův Mlýn

OREA Hotel Horal ★★★★★
Tel.: + 420 499 433 351, E-mail: rezervace@horal.cz, www.horal.cz

OREA Hotel Arnika ★★★★★
Tel.: + 420 499 433 171-2, E-mail: hotel.arnika@orea.cz, www.arnika.cz

Jeździmy także w lecie

Nasze kolejki działają także w sezonie letnim.
Skorzystajcie z wygodnej jazdy po słońce.

CENNIK

	Dorośli	Dzieci	Seniorzy
Do góry	90 CZK	70 CZK	80 CZK
Na dół	70 CZK	50 CZK	60 CZK
Powrotny	140 CZK	100 CZK	120 CZK

Cennik dotyczy kolejek Medvědí i Svatý Petr.
Kolejki działają codziennie od 9.00 do 18.00. Przewóz rowerów **BEZPŁATNIE**. Dzieci do lat 6 **BEZPŁATNIE**.

www.skiareal.cz

skiareal@skiareal.cz | tel. +420 499 467 102

Schroniska Luční, Labská i Vosecká Bouda dla rowerzystów

Dyrekcja czeskiego Karkonoskiego Parku Narodowego (Správa Krkonošského národního parku, KRNP) pozwoliła ostatnio rowerzystom – na razie na próbę – na wjazd na teren parku. Rowerzyści mogą poruszać się po asfaltowej drodze ze szczytu Zlaté návrší do schroniska Labska bouda, po drodze prowadzącej na Výrovkę – Luční boudě i trzeciej drodze z Harrachova do Voseckiej boudy. Warunkowe pozwolenie przedłużone zostało na 2011 rok. Szlaki turystyczne do schronisk Labska, Vosecka i Luční Bouda prowadzą przez tereny objęte ochroną, a więc po bardzo atrakcyjnych rejonach Karkonoskiego Parku Narodowego.

Trasy w terenie oznakowane są za pomocą tablic informacyjnych z uszczegółowionymi warunkami poruszania się.

Turystom zwraca się uwagę, że przejeżdżają przez obszar pierwszej i drugiej strefy ochrony parku narodowego, co na terenie KRNP jest wyjątkiem (7% z ogólnej liczby 417 km szlaków). Jeździć można po utwardzonych drogach zaopatrzeniowych wiodących do trzech najwyższych położonych schronisk górskich. Drogi te prowadzą przez najważniejsze z punktu widzenia ochrony przyrody miejsca Karkonoszy. Unikatowe ekosystemy w bezpośrednim sąsiedztwie dróg są bardzo wrażliwe na jakąkolwiek ingerencję. Jeżdżąc ostrożnie i z wyczuciem, nie zaszkodzimy im, ale jeśli inni użytkownicy tych dróg będą przez nas zmuszani do uskakiwania na bok, to do naruszenia tych ekosystemów dojdzie. Wszystkie trzy drogi są bowiem tradycyjnymi szlakami pieszymi, a więc należy dbać również o prawa oraz wygodę turystów pieszych. Dlatego prosimy o jeżdżenie po cichu i ostrożnie. Szybka jazda i gwałtownym hamowaniem możemy także uszkodzić nawierzchnię drogi. Testy prędkości i rowerowych zdolności prosimy wykonywać gdzie indziej, poza obszarem KRNP.

Specjalne zasady dotyczące tych miejsc

kontynuować wycieczkę ze schronisk Luční /Labska/Vosecka Bouda, mogą skorzystać z przechowalni rowerów (płatne).

Wjeżdżać wolno tylko w sezonie po zejściu całego śniegu.

Wjeżdżać wolno od godz. 9:00 do 17:00 z uwagi na konieczność zachowania porannego i wieczornego spokoju zwierząt. Prosimy o przestrzeganie zakazów wjazdu dalej niż Luční /Labska/Vosecka Bouda i korzystanie z tej samej trasy w drodze powrotnej.

Prosimy o szanowanie innych, zwłaszcza pieszych, żeby nie zagrażać im swoją jazdą i nie zmuszać do schodzenia z drogi. Zanim wyruszymy w drogę, uświadommy sobie, że szlak kończy się koło schroniska Luční /Labska lub Vosecka Bouda i dalej nie można jechać. Tą samą drogą trzeba wrócić z powrotem. Osoby, które chcą

Správa KRNP dziękuje Rowerzystom za przestrzeganie zasad!

Więcej informacji na:

www.krnap.cz

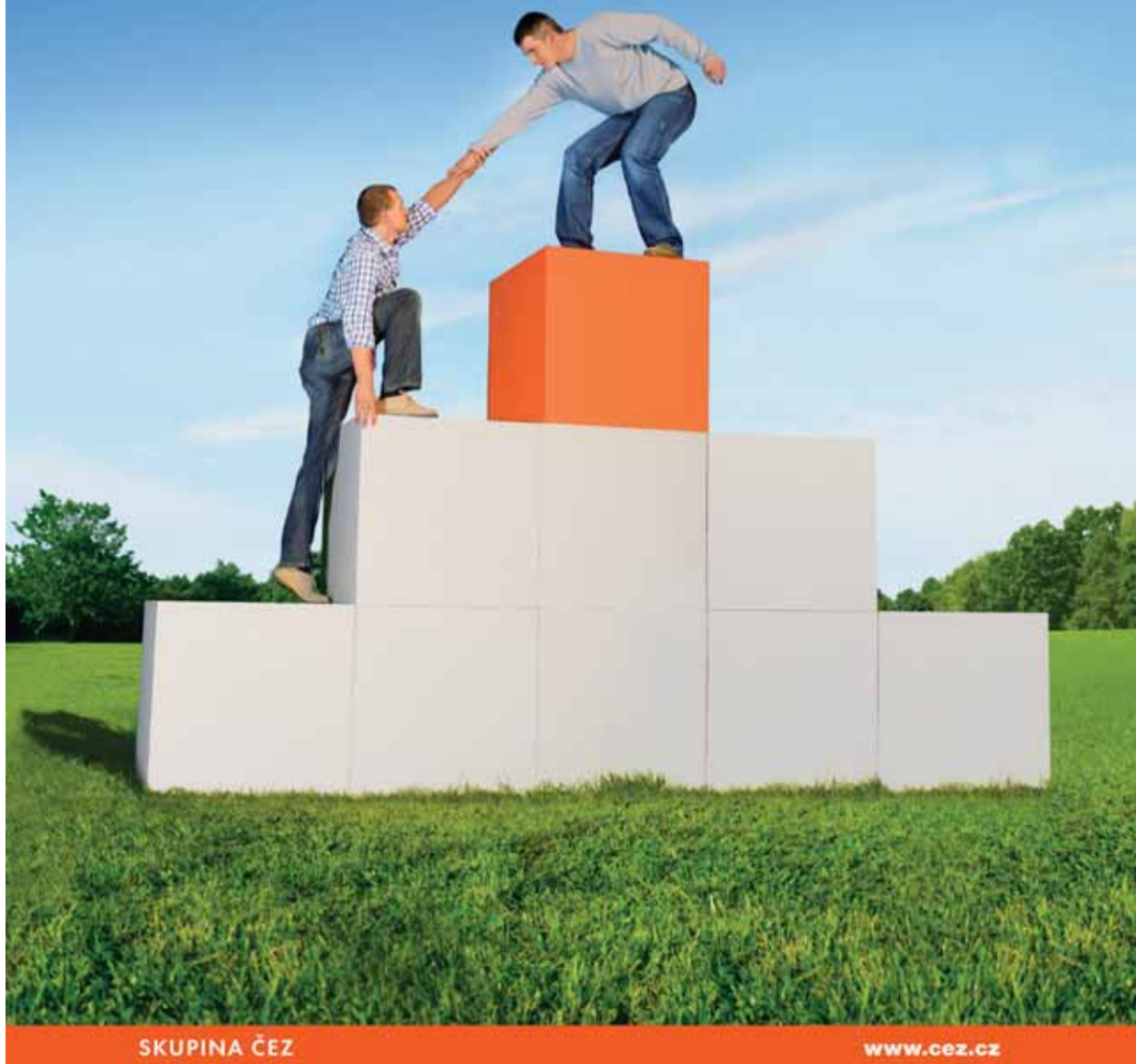
Nowe trasy KRNP

Przed tegorocznym sezonem letnim czeski Karkonoski Park Narodowy KRNP wytyczył nowe szlaki rowerowe

- wokół Kraví hory (Dolní Malá Úpa), oznakowany numerem 24 A,
- Malá Úpa, odbicie na Žacléřské Boudy – Niklův Vrch – Lví Důl – Spálený Mlýn – Emmína Cesta – Pod Starou Horou (Horní Malá Úpa, Horní Lysečiny, Temný Důl); oznakowany numerem 25,
- pętla Haida (Horní Malá Úpa),
- Rýchorský kříž – Černomostecká Cesta – U Černého Mostu – rozdroże pod Ozonem – Zámecká Spojka – Žacléř, nad zamkiem (Rýchory, Žacléř), oznakowany numerem 26 D,
- Pomezní Boudy – Žlutá cesta – Jelenka (Horní Malá Úpa) – kończy się na granicy I strefy ochrony parku, dlatego, i z uwagi na dużą odwiedzalność, obowiązują tu szczególne zasady, podobnie jak w przypadku innych szlaków rowerowych w partiach szczytowych Karkonoszy (szlaki do schronisk Luční, Labska i Vosecka Bouda). Trasa wytyczona została na próbę na okres jednego roku (od 1 lipca 2011 r. do 30 czerwca 2012 r.). Można z niej korzystać tylko w okresach bezśnieżnych. Po okresie próbnym rozważona zostanie możliwość kontynuacji działania tej trasy. Są to zazwyczaj drogi o utwardzonej nawierzchni, nadające się do uprawiania turystyki rowerowej. Tworzą albo osobne pętle albo połączone są z już istniejącymi szlakami rowerowymi. Ruch rowerzystów po opisanych trasach nie będzie miał szkodliwego wpływu na środowisko parku.

VÁŠ SPOLEHLIVÝ
PARTNER

SKUPINA ČEZ

www.cez.cz

Krkonoše
Jizerské hory 8/10

VÁŠ ČASOPIS O HORÁCH
krkonose@krnap.cz, tel. 499 456 333
www.krnap.cz

Ciekawostki na trasie

Wieża widokowa na Hnědým Vrchu – jest to najwyższa wieża widokowa w Karkonoszach. Ma prawie 31 m. Jest to budowla o trójkątnym kształcie wsparta na drewnianych i stalowych kolumnach. Jej podstawa leży na wysokości 1207,45 m n.p.m., główna platforma widokowa zaś 27 metrów nad ziemią. Wieża udostępniana jest bez opłat, otwarta od maja do października w godz. od 9.00 do 16.00. Z tarasu widokowego podziwiać można panoramę głównych grzbietów Karkonoszy – Śnieżkę, Luční Horę, Studniční Horę i Pec pod Śnieżką. W ładną pogodę widać też Góry Orlickie i Jesioniki.

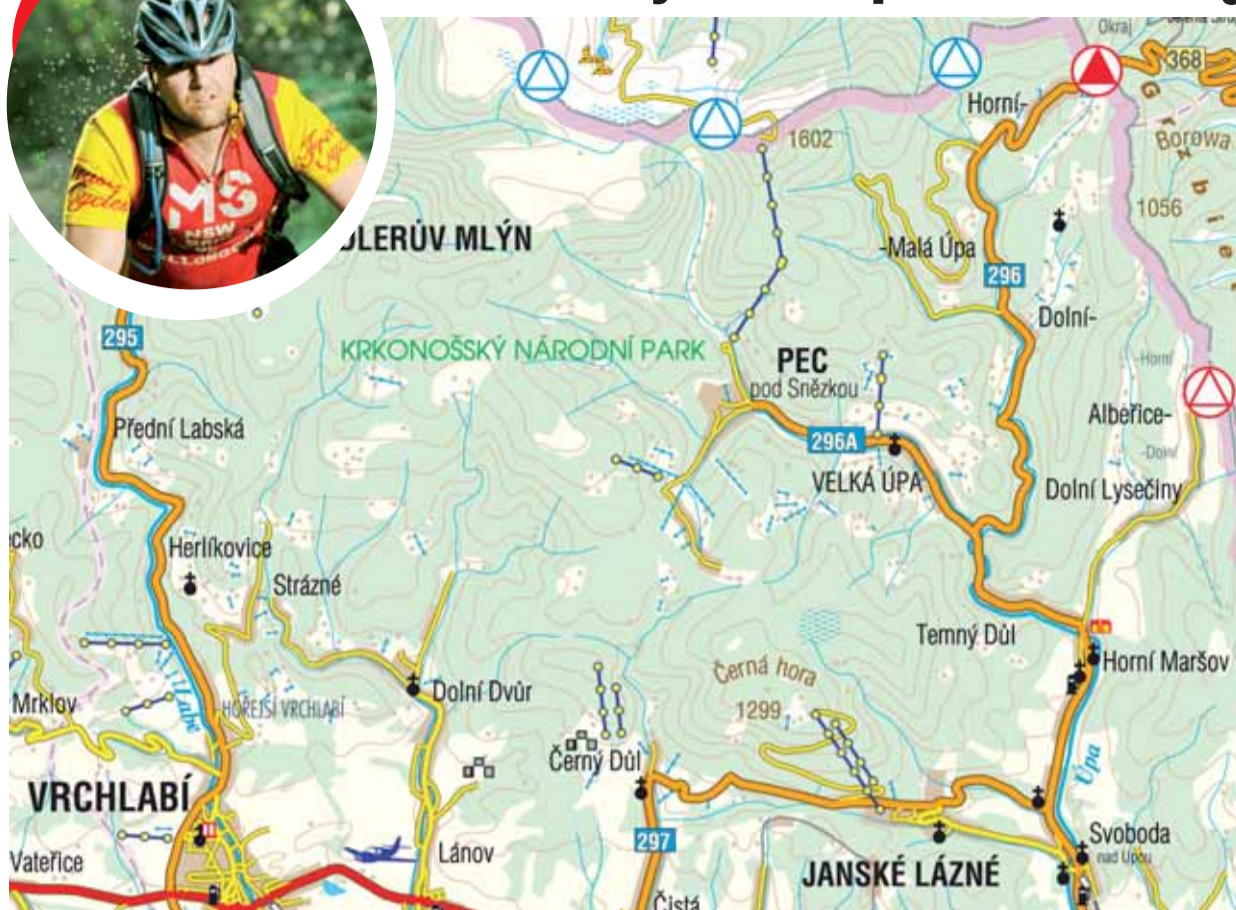
Obří důl – Kovárna – od średniowiecza w Karkonosze przybywali poszukiwacze kamieni szlachetnych, a ich śladem też górnicy. Jednak podziemia niechętnie oddawały swoje skarby i pochłaniając wiele ofiar. Dziś turyści też mają możliwość zajrzenia w głąb góry i obejrzenia, co się tam skrywa. Zwiedzać można bowiem jedyne w swoim rodzaju podziemia kopalni w masywie Śnieżki. Będziemy zaskoczeni, jak ogromne pomieszczenia pozostawili po sobie górnicy wydobywający tu żelazo, arsen i miedź. Wejście znajduje się przy byłym schronisku Kovárna w Obří dole. Z centrum Peca pod Śnieżką dojrzymy tam po około półtoragodzinnej pieszej wędrówce. Do zwiedzania kopalni radzimy zabrać mocne buty oraz ciepłe ubrania (temperatura ok. 7°C i 100 % wilgotności). Kopalnię mogą zwiedzać dzieci, ale w wieku od 10 lat. Na miejscu turyści otrzymują płaszcz, kask i czółówkę a także opiekę przewodnika, który zapozna wszystkich z informacjami na temat kopalni. Wejście trzeba zamówić z wyprzedzeniem w ośrodku informacji Veselý výlet w Pec pod Śnieżką.

Pitną wodę na Śnieżkę wnosili z początku tragarze. W zimie rozpuszczano śnieg. W 1912 r. hrabia Rudolf Czernin Morzin kazał wybudować urządzenia wodociągowe (zbiornik i wodociąg) dla Śnieżki. Woda z Rudnego Potoku ujmowana była za pomocą systemu drenażowego do trzech zbiorników. Stąd, z wysokości 150 metrów płynęła 50-milimetrowym rurciągiem do turbiny Peltona, z którą połączona była pozioma pompa tłoczna tłocząca wodę 40-milimetrowymi rurami do 3000-litrowego zbiornika na poddaszu czeskiego schroniska na Śnieżce. W ten sposób na Śnieżkę dostarczano 2 – 4 tys. litrów wody dziennie. Urządzenia są dziś ważnym zabytkiem techniki. Wysokość, na którą tłoczono wodę – 392 metry – w 1912 roku była najwyższą w Europie. Warto obejrzeć ten unikat. Ze Śnieżki trzeba iść czerwonym szlakiem, przejść koło schroniska Luční bouda i na kolejnym rozdrożu odbić niebieskim szlakiem w kierunku na Obří důl. Stąd do taranu wodnego (samoczynnie działająca pompa wodna), usytuowanego na stromym skalistym, formowanym przez lawiny, żlebie południowo-zachodniego zbocza Śnieżki (Rudná roklé – Rudník), jest ok. 2 km. Można tam dojść także z Peca pod Śnieżką.

W okolicy Peca pod Śnieżką

HIT szlaki KRNAP - Trasy prowadzą po nawierzchni asfaltowej, utwardzonej a miejscami też nieutwardzonej.

Pętla wokół Peca – trasa KRNAP nr 20:

spod dolnej stacji wyciągu narciarskiego na Javor w Pec pod Śnieżką jedziemy szlakiem rowerowym nr 20 biegnącym zgodnie z niebieskim szlakiem pieszym do schroniska Husova Bouda. Dalej wspólnie z żółtym pieszym jedziemy do schroniska Pražská Bouda, potem z zielonym pieszym do Vebrových Boud i wokół szczytu Javor z powrotem do dolnej stacji wyciągu.

Malou Úpou – trasa KRNAP nr 24:

ze Spáleného Mlýna szlakiem rowerowym nr 24, biegnącym wspólnie z niebieskim szlakiem pieszym, jedziemy drogą lokalną przez miejscowość Dolní Malá Úpa do kościoła św. Piotra i Pawła. Następnie wspólnie z czerwonym pieszym jedziemy w kierunku Horní Malé Úpy do ośrodka informacji. Żółtym szlakiem pieszym – jednocześnie ciągle trzymając się szlaku rowerowego nr 24 – przejeżdżamy koło pensjonatu U Havrana, gdzie odbijamy z żółtego w prawo. Wzdłuż potoków Černá voda i Malá Úpa dojeżdżamy przez dolinę Eliščíno údolí na koniec szlaku nr 24 do szosy głównej prowadzącej na Przełęcz Okraj (z czeskiej strony Pomezní boudy). Trasa ma 7,5 km.

Velká Úpa – Krausovy Boudy – trasa KRNAP nr 23:

w dolinie Javoří důl odbijamy w lewo z szosy głównej prowadzącej z Velké Úpy do Peca pod Śnieżką wraz z zielonym szlakiem pieszym. Ciągłe trzymając się rowerowego szlaku nr 23, przejeżdżamy koło Rochovej Boudy, Hlušin, Vlašských Boud do Krausových Boud. Trasa ma 8 km.

Pec pod Śnieżką – Obří důl – trasa KRNAP nr 21:

zaczyna się na rynku w Pec pod Śnieżką i prowadzi szlakiem rowerowym nr 21 do Obří dolu. Biegnie zgodnie z pieszym szlakiem niebieskim koło schroniska Betyna, Boudy pod Śnieżką, a kończy się przy kapliczce, gdzie obejrzeć można ekspozycję dotyczącą lawin ziemnych. Dalej rowerzystom wjeżdżać nie wolno, musimy wrócić z powrotem do Peca. Trasa ma 3,5 km w jedną stronę.

Z Malé Úpy na Rýchory – trasa KRNAP nr 26:

spod ośrodka informacji jedziemy czerwonym szlakiem pieszym koło kościoła św. Piotra i Pawła na Cestník, tu zaczyna się szlak rowerowy nr 26. Jedziemy nim do wsi Horní Maršov i dalej przez rozdroże „Za Kravím vrchem” szosą do Antonínovo Údolí i Dolní Sejfów. Tu odbijamy w lewo i ciągle trzymając się szlaku nr 26 wjeżdżamy w Rýchory przez rozdroże „Kutná” aż do Rýchorského Krzyža, gdzie trasa się kończy. Ma 23,5 km.

Rodinný penzion • Familienpension
HORSKÝ DŮM

Eva Lorencová
Horský dům 195
542 21 Pec pod Sněžkou
Tel./fax: +420 499 896 145
E-mail: horskydum@pecsnazka.cz
www.pecsnazka.cz

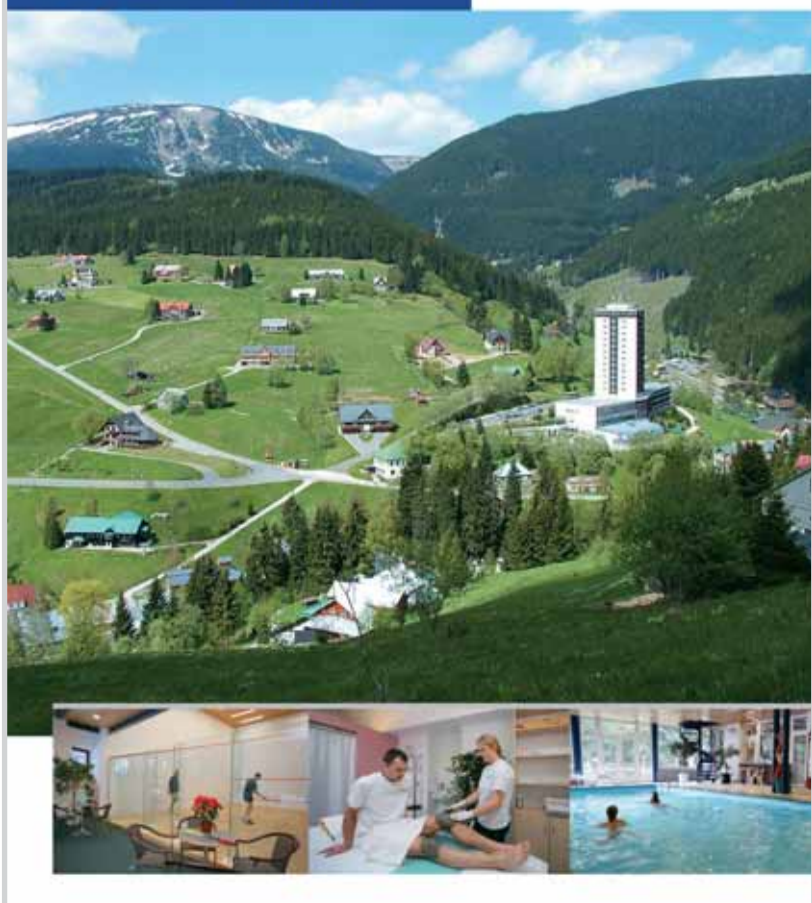
Zakwaterowanie

Pension NIKOLA
Pec pod Sněžkou
Tel.: +420 499 736 151
Tel./fax: +420 499 736 251
E-mail: nikola-pec@volny.cz

www.nikolapec.cz

HOTEL HORIZONT
PEC POD SNĚŽKOU

+420 499 861 111
hotel@hotelhorizont.cz
www.hotelhorizont.cz

Wokół Trutnova

Wokół twierdzy

Wyruszamy szlakiem nr 4210 zaczynającym się przy szosie II/300 w rejonie parkingu i tablicy informacyjnej dla turystów odwiedzających twierdzę Stachelberg. Trasa rowerowa prowadzi istniejącą drogą do twierdzy wojskowej Stachelberg i stąd leśną drogą do szosy III/30019, gdzie skręcamy w lewo i dojeżdżamy do osady Prkený Důl. Tu znów skręcamy w lewo i jedziemy szlakiem rowerowym nr 4081 na parking koło twierdzy Stachelberg. Trasa poprowadzona po nawierzchni utwardzonej i asfaltowej. Ma ok. 6,5 km.

Na polu bitwy

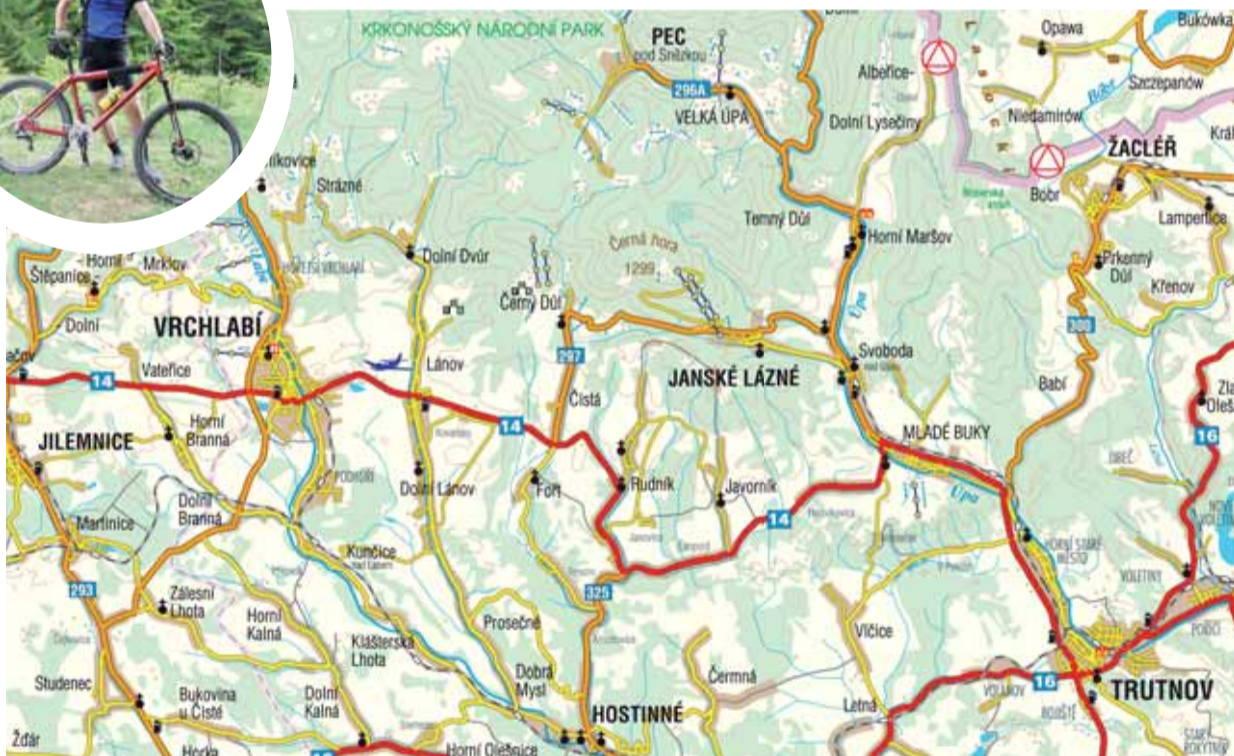
Szlak rowerowy nr 4212 zaczyna się na rynku, zwanym Placem Karkonosza (Krakonošovo náměstí) w Trutnovie i prowadzi na teren pola bitwy pod Trautenau (jak kiedyś nazywany był Trutnov), która rozegrała się w 1866 r. Szlak rowerowy częściowo pokrywa się z pieszą ścieżką edukacyjną „Dzień bitwy pod Trutnovem – zwycięstwo austriackie 27.06.1866 r.” („Den bitvy u Trutnova – rakouské vítězství 27.06.1866”). Kończy się koło Średniej szkoły leśnej (Střední lesnická škola) Trutnov w parku miejskim. Ma ok. 4 km.

Przez Babí

Szlak rowerowy nr 4213 zaczyna się na tzw. Małym Rynku (Malé nám.) w Trutnovie koło Średniej szkoły handlowej (Obchodní akademie). Stąd wyruszamy do Nových Dvorův, gdzie wjeżdżamy na czerwony szlak pieszy. Jedziemy dalej do schroniska Webrovka (kiedyś Čapkova chata) przez Zámecký vrch i skręcamy w lewo na szlak rowerowy nr 4084 (Trutnov – Voletiny – Babí). Jedziemy nim, aż dotrzemy do szlaku rowerowego nr 4081 (szosa II/300 Trutnov – Žacléř), gdzie odbijamy w lewo i szosą dotrzemy z powrotem do Trutnova. Trasa ma ok. 13 km.

Mapkę ze szczegółowym przewodnikiem otrzymać można w ośrodku informacji turystycznej w starym ratuszu na trutnovskim rynku (Krakonošovo náměstí).

Trasa wokół Jańskich Łaźni

Z Jańskich Łaźni (Janské Lázně) wyruszamy w kierunku Modrokamennej boudy

(przed schroniskiem odbicie na Krausovy Boudy), następnie Velké Típeltovy Boudy, Vlašské Boudy (inaczej Valšovsky), Rochova Bouda i na rozdrożu w dolinę Javoří Důl. Jedziemy dalej w kierunku Velké Úpy (Javoří Mlýn) i do Peca pod Sněžką. Tu skręcamy na nieoznakowaną szosę w kierunku na Zelený Potok. Przez Úpską samotę na Lučiny – rozdroże koło schroniska Pražská Bouda, następnie na przełęcz pod Kolínską Boudą – rozdroże Zrcadlovky i dalej Hoffmannova Bouda, gdzie szlak się kończy. Stąd szosą z powrotem do Jańskich Łaźni. Trasa jest trudna z uwagi na różnicę wysokości. Mierzy niecałych 30 km.

Karkonoska rowerowa ścieżka edukacyjna

Poprowadzona jest po najciekawszych rejonach Černej i Světłej hory. Ideальnym punktem wyjścia jest górna stacja kolejki linowej Janské Lázně – Černá hora, dzięki której można uniknąć mozolnego podjeżdżania pod górę. Rowerowa kolejka przewozi gratis. Na trasie ścieżki, prowadzącej po terenie III strefy ochrony czeskiego Karkonoskiego Parku Narodowego, gdzie trzeba przestrzegać regulaminu parku, ustawionych jest 6 tablic informacyjnych. Trasa prowadzi z rozdroża pod Černą boudą (wstępna tablica z podstawowymi informacjami o ścieżce), przez Zrcadla (panorama głównego grzbietu Karkonoszy z opisem szczytów), przełęcz Sedlo pod Kolínskou boudou (historia turystyki w Karkonoszach), placyk do zwózki drewna

– tzw. „manipulák nad Václavákem” (temat: konsekwencje wycinki lasów), Pěticestí (historia turystyki rowerowej i górskiej rowerowej), Vlašské Boudy (gospodarka pasterska na górach), Velké Típeltovy (architektura karkonoskich domów wiejskich), Krausovy Boudy (myślistwo) i ostatni przystanek – Modré kameny (temat: geomorfologia). Ścieżka czynna jest od 1 czerwca do 15 października. Z uwagi na konieczność zachowania spokoju zwierząt można z niej korzystać tylko do godz. 17:00. Ma niecałych 20 km.

Ciekawostki na trasie

Trutnovski dworzec z 1870 r., pomnik powstania chłopskiego w 1775 r. na Červenym kopcu, schronisko Webrovka, pod którym stała kiedyś kaplica św. Anny ze źródłem leczniczej wody, Zámecký vrch – widok na Trutnov.

Unikatowy punkt widokowy na okolicie znajduje się na peryferiach Trutnova. Dwudziestometrowy pomnik z 1868 r. na wzniesieniu Šibeník wybudowano, by uczcić austriackiego dowódcę, feldmarszałka Ludwiga von Gablenza, który podczas wojny prusko – austriackiej dowodził zwycięską armią austriacką w bitwie pod Trutnovem 27 czerwca 1866 r. Pusty w środku żeliwny obelisk ze schodami prowadzącymi wewnątrz aż na szczyt jest też – od 1874 r. – miejscem pochówku gen. Gablenza. Z samego czubka obelisku rozciąga się piękny widok od zachodu po północny wschód. Zobaczymy cały Trutnov i okolice. Zainstalowano tu 12 tablic informacyjnych ścieżki edukacyjnej z opisem decydujących faz bitwy pod Trutnovem. Na wzniesieniu Janský vrch znajduje się cmentarz wojskowy z barokową kaplicą św. Jana Chrzyciela, w której umieszczono wystawę wojenno-historyczną. Godziny otwarcia pomnika Gablenza i kaplicy: maj, czerwiec, wrzesień: sob. – niedz. godz. 13.00 – 18.00, lipiec, sierpień: wt. – niedz. godz. 13.00 – 18.00.

Muzeum armii Stachelberg – jest to największy w Czechach bunkier artyleryjski, którego budowa rozpoczęła się w 1937 r. Miał być częścią linii czechosłowackich umocnień granicznych przeciw hitlerowskiemu Niemcom. W podziemiach udostępniono część korytarzy i pomieszczeń.

Janské Lázně – Jańskie Łaźnie są jednym z ważniejszych miejsc na uzdrowskiej mapie Czech. Spokojne miasteczko o ciekawej historii znane jest z mineralnych i termalnych źródeł, których wody wspomagają leczenie chorób narządów ruchu. Miejscowość leży u podnóża Černej hory (1299 m n.p.m.). Na całym świecie znana stała się dzięki sukcesom w leczeniu stanów po dziecięcym porażeniu mózgowym. Bije tu trzydzieści źródeł z radoczną, mineralną i termalną wodą. Z kąpeli w dwudziestosiostopniowej wodzie zaczęto korzystać w XIV wieku. W centrum miasta stoi hala spacerowa („kolonada”) z 1904 roku i dwa pseudogotyckie kościoły z XIX w.

Kabinowa kolejka linowa – w 1928 r. na Černą horę wybudowano pierwszą podwieszaną kabinową kolejkę linową w Czechach. Miała tylko 2 kabiny dla 30 osób, ale dzięki swoim 3174 metrom i różnicy wysokości wynoszącej 644 m należała do najdłuższych w Europie Środkowej. Po prawie osiemdziesięciu latach działania stara kolejka została – w 1980 r. – zdemontowana, a w jej miejsce zamontowano nową. Obecnie nowoczesna kolejka linowa jest częścią kompleksu narciarskiego.

Wieża widokowa Černá hora – wjechawszy kolejką linową z Jańskich Łaźni na szczyt Černej hory, możemy po 106 schodach wspiąć się jeszcze o 21 metrów wyżej, na balkon widokowy stalowej konstrukcji wieży widokowej, która powstała w efekcie dostosowania do potrzeb turystów niewykorzystanego ostatniego słupa starej kolejki. Wieża znajduje się niedaleko ostatniej stacji dzisiejszej kolejki linowej. W ładną pogodę można podziwiać panoramę Karkonoszy i Kotlinę Czeską.

Ścieżka edukacyjna „VIA PIETTE” – jest to znajdująca się w okolicach Svobody nad Úpou i Jańskich Łaźni spacerowa trasa wyposażona w tablice z tekstem. Nazwana jest na cześć dawnego mieszkańca tych terenów – Prospera Piette de Rivage, nazywanego „ojcem Karkonoszy”. Prosper Piette de Rivage (1846 – 1928) był wszechstronnie wykształconym humanistą, przedsiębiorcą i badaczem, kontynuatorem rodzinnych tradycji produkcji papieru w Karkonoszach. Trasa oprowadzi nas po zabytkach, ale też po dzikich miejscach koło Černošského potoku. Zaskakująco różnorodny i ciekawy jest odcinek od pomnika Piette do schroniska Modrokamenna bouda. Po drodze minimy pomnik niemieckiego poety okresu romantyzmu Theodora Körnera, jedno z największych mrowisk w Karkonoszach, kolekcję dziesięciu najważniejszych skał Karkonoszy, duży kamieniołom wapienny i pozostałości po kopalni, w której w średniowieczu wydobywano złoto i inne metale. W ładną pogodę trasę można również przejechać na rowerze górskim.

HIT szlaki rowerowe KRNP

Janské Lázně – Černá hora: za schroniskiem Hoffmannovy boudy (kierunek Jańskie Łaźnie) odbijamy w lewo asfaltową drogą, Zinneckerova bouda, Sokolská bouda (nieczynna), pensjonat U staré lanovky – szczyt Černej hory, Černá bouda. Na szczyt Černej hory szlak prowadzi po nawierzchni asfaltowej, do Černej boudy po nawierzchni utwardzonej. Ma 8 km.

Wokół Černej hory: szlak rowerowy zaczyna się 4,5 km na północ od rynku w miejscowości Černý Důl. Z rynku w miejscowości Černý Důl jedziemy szosą w górę szlakiem rowerowym 1E poprowadzonym wspólnie z niebieskim szlakiem pieszym na rozdrożu „Údolí potoka Čistá”. Tu trasa zaczyna prowadzić zgodnie z żółtym pieszym. Docieramy na rozdroże „Nad Stříbrným potokem” – odbijamy w prawo wraz z niebieskim szlakiem pieszym, schronisko Vendlovka – Zrcadlovská zatačka i trasa kieruje się w dół do Jańskich Łaźni. Prowadzi po nawierzchni utwardzonej i nieutwardzonej. Ostatnia część to asfaltowa droga do Jańskich Łaźni. Ma 15 km.

Ciekawostki na trasie

Hostinné – ma piękny renesansowy ratusz z figurami olbrzymów, kolumnę morową, kościół Przenajświętszej Trójcy i Galerię sztuki antycznej.

Galeria sztuki antycznej – po czesku Galerie antického umění, otwarta została w 1969 r. Zbiory składają się ze stworzonych na podstawie oryginałów gipsowych kopii pokrytych specjalną patyną. Sprawiają wrażenie oryginalności materiału, koloru i struktury. Wystawiona tu kolekcja stanowi kompleksowy obraz rozwoju rzeźby antycznej od końca VII wieku p.n.e. do końca II wieku naszej ery. Wartość zbiorów podnosi fakt, że niektóre oryginały, na podstawie których powstały kopie, zostały zniszczone albo uważane są za zaginione. Galeria mieści się w byłym kościele franciszkanów p.w. Błogosławionej Marii Panny Niepokalanego Poczęcia. Dzisiejszy wygląd kościoła zawdzięcza wielu fazom budowy i licznym przebudowom. Prezentowane w nim eksponaty są częścią bogatych zbiorów Uniwersytetu Karola w Pradze, których początki sięgają XVIII wieku. Najstarsza część zbiorów pochodzi z kolekcji Františka hrabiego Nostica.

Renesansowy ratusz – dominuje nad kwadratowym rynkiem. Zabytek usytuowany jest w jego części zachodniej. Wybudowany w stylu renesansowym, posiada dobudowaną w 1525 r. wieżę z barokowym zwieńczeniem i zegar wieżowy. Po pożarze w 1610 r. wieżę przebudował włoski architekt C. Valmadi, wtedy też została ozdobiona sgrafitami. Od 1641 roku na fasadzie wieży stoją dwie monumentalne postacie mierzących po 4,80 m olbrzymów ubranych w rzymskie zbroje. Wieża zwieńczona jest galerią i barokowym hełmem. W ośrodku informacji (Informační centrum Hostinné) można przez telefon uzgodnić wejście na wieżę i rozejrzeć się po okolicy.

Dvůr Králové nad Labem – ogród zoologiczny i SAFARI – należy do największych i najpiękniejszych ogrodów zoologicznych w Europie Środkowej. Na powierzchni 64 ha żyje tu ponad dwa tysiące zwierząt około 300 gatunków. Turyści mogą przeżyć niezapomniane chwile podczas „Safari” – przejażdżek z przewodnikiem wśród egzotycznych zwierząt. Częścią ogrodu jest też stała wystawa obrazów znanego na całym świecie malarza Zdeněka Buriana. W salach wystawowych znalazło się ponad 80 obrazów, które ilustrują rozwój życia na naszej planecie.

Zapora na Łabie „Les království” – jedna z najstarszych zapór w RCz, inaczej nazywana Bilá Třemešná albo Tešnovská přehrada. Powstała w latach 1910 – 1919. Powodem jej budowy była ochrona przeciwpowodziową groźącym od strony Karkonoszy, bezpośrednim zaś impulsem tzw. „powódź stulecia” z lipca 1897 r. Zapora leży kilka kilometrów w górę rzeki od miasta Dvůr Králové. Budowę rozpoczęto w 1910 r. jednocześnie z Labską přehradą w górnym biegu Łaby koło Szpindlerowego Młyna. Koszty budowy wyniosły 4,7 mln koron austriackich. W efekcie powstał największy zbiornik wodny w Czechach. Jest to zapora grawitacyjno-lukowa zbudowana z łączonych na zaprawę kamieni (królodworski piaskowiec). Szerokość zapory w stopie to 37 m, a w koronie 7,2 m. Jej długość w koronie wynosi 218 m, wysokość w najwyższym punkcie to 41,1 m, głębokość zbiornika przy zaporze – ok. 28 m. Zbiornik ma 5,1 km długości, a maksymalna powierzchnia wynosi 85 hektarów (bieżąca 58,6 ha). W 1964 r. zapora uznana została za zabytek techniki. Od 1 lipca 2010 r. ma status Narodowego Zabytku Kultury RCz.

Okolice Hostinného

Zvičina – Hostinné

Trasa ze Zvičiny do Hostinného prowadzi w dół po północnym zboczu Zvičiny koło Hotelu pod Zvičinou do Bílej Třemešny. Do zapory Les Království dojeżdżamy nieoznakowaną drogą asfaltową albo oznakowaną kolorem czerwonym (szlak pieszy) drogą lokalną. Przed zaporą wjeżdżamy na szlak rowerowy nr 24, prowadzący z miasteczka Dvůr Králové w górę Łaby. Przejedźmy przez piękną pod względem architektury zaporę i zgodnie ze szlakiem nr 24 odbijamy w lewo na szosę w kierunku miasta Hostinné. Ze szlaku rowerowego nr 24 zjeżdżamy w Nemojovie, gdzie skręcamy w prawo na nieoznakowaną szosę do Vítěziny. Przejedźmy przez Starobucké Debrné koło kościółka pielgrzymkowego p.w. św. Marii i

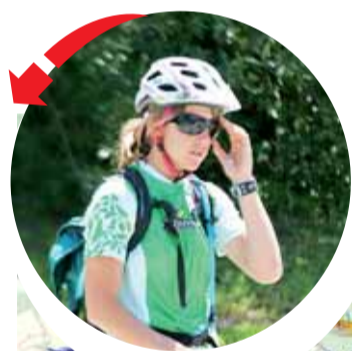

docieramy na skrzyżowanie w Vítěznie – Kocleřovie. Skręcamy w lewo na szlak rowerowy nr 4087 (kierunek Pilníkov), a na następnym skrzyżowaniu znów w lewo na szlak nr 4347. Przejedźmy koło drogi odbijającej do kempingu Svata Kateřina. Podziwiając piękne widoki na Karkonosze z Černą horą, zjeżdżamy do Chotěvic. Ciągłe trzymając się szlaku nr 4347, przejeżdżamy w poprzek szosy I kategorii do Trutnova i drogami lokalnymi przez Karlov i Podháj docieramy na Hubertovú výšinę. Tu skręcamy w lewo na szlak nr 4300, którym jedziemy do Hostinného. Trasa ma ponad 40 km.

Zvičina – Vrchlábí

Decydując się na jazdę na rowerze ze Zvičiny do Vrchlábí, musimy ze skrzyżowania za osadą Zvičina jechać dalej prosto, ciągle trzymając się szlaku nr 4086, przez Horní Brusnice do Mostku. W lesie za Mostkiem skręcamy w lewo na szlak rowerowy nr 4302. Jedziemy nim przez Dolní Olešnice, gdzie znajduje się ładny kościół. Drogami lokalnymi przez Slemeno docieramy do wsi Dolní Kalná, miejsca urodzin malarza Františka Kavana. Jedziemy ciągle szlakiem nr 4302, przejeżdżamy przez wieś Horní Kalná i drogami lokalnymi przez Příčnice z widokiem na Karkonosze zjeżdżamy w stronę Łaby do Kunčic nad Labem. Na skrzyżowaniu skręcamy w lewo na szlak rowerowy nr 24, którym dojeździemy aż do Vrchlábí. Trasa ma prawie 45 km.

Ziemia Žacléřska – wschodnia brama Karkonoszy

Ten ulubiony przez miłośników pięknej przyrody region nazwać też można regionem rowerzystów. Są tu trasy o wszystkich poziomach trudności, i to dobrze oznakowane. Najlepszym punktem wyjścia jest rynek – Rýchorské náměstí – w Žacléřu. Ponadto w budynku Muzeum Miejskiego znajduje się ośrodek informacji, gdzie znajdziemy duże mapy dla rowerzystów i pieszych turystów. Można stąd wyruszyć w piękne Rýchory, korzystając z trasy „wierchołkowej” i jadąc w kierunku schroniska Hubertus (4,5 km) i dalej (kolejnych 2,5 km) do schroniska Rýchorská bouda. Znajdziemy się na tzw. Magistrali Karkonoskiej, na wysokości 1000 m n.p.m., a widok na panoramę Karkonoszy ze Śnieżką, czy na Góry Krucze na wschodzie z najwyższym szczytem Královecký špičák, zatrzyma nas na chwilę i pozwoli trochę odpasać. Dotarcie do Magistrali Karkonoskiej sprawia, że przed nami wiele możliwości spędzenia przyjemnego dnia na rowerze.

Kolejną propozycją jest tzw. duża pętla wokół Žacléřa (Žacléřský velký okruh). Ruszamy znów z rynku. Jedziemy w kierunku polskich granic na Černą Vodę. Na chwilę można zatrzymać się na Růžovym paloučku, w miejscu, gdzie w 1628 r. po raz ostatni zęgnął się z ojczyzną Jan Amos Komeński, zanim wyemigrował do Leszna. My jednak jedziemy dalej w kierunku Královec/Lubawka. Za kamieniołomem przejeżdżamy trasą pod Górami Kruczymi (czes. nazwa Vraní hory) w kierunku na Bečkov i Rybníčky z widokiem na dolinę, którą w średniowieczu prowadził znany szlak handlowy. Wyjeżdżamy powyżej nieistniejącej już wsi Debrnné. Za nami ponad połowa trasy, która dalej prowadzi w dół w dolinę Voletin i znów w górę na szlak nr 4081 Trutnov – Žacléř. Ciekawym urozmaicheniem może być wizyta w twierdzy Stachelberg powyżej stanowiącej dzielnicę Trutnova osady Babí. Pętla ma łącznie 35 km, ale w kilku miejscach można ją sobie skrócić, jadąc trasami, które do niej nawiązują. Przedstawiono tu tylko dwie z wielu możliwości oferowanych przez Ziemię Žacléřską małym i dużym rowerzystom. Większość wycieczek nadaje się zarówno dla rowerów górskich jak i trekkingowych.

Na rynku (Rýchorské náměstí) w Žacléřu zaczyna się też popularny polski szlak rowerowy E6 Dolina Bobru.

Žacléř – jeden z najstarszych na stałe zasiedlonych obszarów regionu. Prowadził tędy łączący Trutnov z Wrocławiem szlak handlowy zwany „Śląskim”. W XII w. na skalnym cyplu wybudowano tu zamek Scheczler, który stał się zalążkiem osady. Na rok 1570 datuje się znalezienie pokładów węgla kamiennego przez opata Tobiasza, przełożonego klasztoru w Grüssau, dzisiejszym Krzeszowie. Wydobycie węgla zakończono w 1992 r. Najstarszym artykułem tu produkowanym był papier. Znajdziemy tu wiele zabytków techniki i dostępnych dla turystów obiektów wojskowych z lat 1937-38. Warte odwiedzenia jest muzeum miejskie, którego stała wystawa regularnie uzupełniana jest o wystawy czasowe.

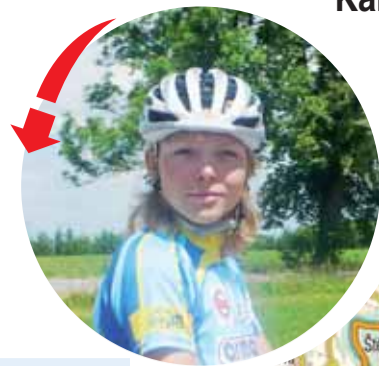
Ekspozycje žacléřskiego muzeum – znajdziemy w samym rynku – Rýchorské náměstí 10. Muzeum podzielone jest na cztery stałe działy – dział historyczny, poświęcony historii do 1945 r., dział ważnych postaci, dział górnictwa z modelem przekroju przez kopalnię węgla kamiennego, stalową obudowę kopalnianą i wieloma innymi ciekawymi przedmiotami. W dziale etnograficznym pokazywanych jest ponad 250 eksponatów mówiących o życiu codziennym poprzednich pokoleń. Wystawie towarzyszą jedyne w swoim rodzaju grafiki Ericha Fuchsa. Stałą wystawę uzupełniają wystawy czasowe.

Twierdza Stachelberg między Trutnovem a Žacléřem – muzeum upamiętnia budowniczych umocnień i obrońców czechosłowackich granic. Udostępniana jest część podziemi. Na powierzchni zrekonstruowano system okopów i lekkich umocnień. Ekspozycja muzeum stopniowo się rozrasta. Tutejsze umocnienia zaczęto budować na mocy decyzji władz czechosłowackich w 1934 r. Pierwsze badania w terenie przeprowadzone zostały przez członków sztabu generalnego i delegację francuską w dniach 21–22 lutego 1935 r. Na dzień 31 sierpnia 1938 r. przy budowie Stachelbergu pracowało 1482 robotników i 14 osób personelu biurowego. Z uwagi na dużą powierzchnię twierdzy rozległe były również jej podziemia. Wybudowane miały być 34 sale, z których 7 miało być głównym magazynem amunicji, 10 magazynem amunicji, 11 przeznaczonych miało być na biura i sypialnie. W pozostałych 6 miało znaleźć się sprzęt techniczny (filtrownia, maszynownia itd.).

Bardziej wytrzymałym turystom proponujemy wjechanie na Královecký špičák (881m n.p.m.), skąd rozciągają się wspaniałe widoki.

Po pięknym przedgórzu

Oto trasy i szlaki na czeskim przedgórzu Karkonoszy. Dzięki nim możemy poznać nowe, mniej znane miejsca. Piękne widoki na Karkonosze, wiele ciekawostek. Wybierz się właśnie tam!

Wzdłuż Łaby przez Hrádeček

Trasa wiodąca oznaczonym nr 24 nadląbskim szlakiem rowerowym (Polabská cyklotrasa) poprowadzona jest szosami lub innymi drogami o nawierzchni asfaltowej lub utwardzonej. Nie ma tu dużych różnic wysokości. Nasza trasa zaczyna się we Vrchlabí przed dworcem, tak samo jak

szlak Polabská cyklotrasa nr 24. Jedziemy nim – przeważnie po szosie – z biegiem Łaby aż do miasta Hostinné. Od mostu na skraju Hostinného zaczyna się ścieżka rowerowa, która doprowadzi nas do centrum i na rynek z ratuszem ozdobionym rzeźbami olbrzymów. Z rynku jedziemy szlakiem 4300 do Čermnej i Vlič, gdzie na krótkim odcinku nasza trasa biegnie zgodnie ze szlakiem rowerowym oznaczonym nr 4299. Trasa

prowadzi dalej do Hrádečku, poniżej ruin zameczku Břecštejn. Piękną leśną drogą jedziemy, ciągle trzymając się szlaku nr 4300, do dzielnicy Trutnova zwanej Horní Staré Město. Długość 30 km. Kolejny wariant tej trasy: zjazd szlakiem nr 4299 do oddalonego o 3,5 km Pilníkova i skorzystanie ze szlaków rowerowych regionu Podzičínsko. Można też skorzystać z pociągu.

Po nieznanymi trasach przedgórza

Dzięki oznakowaniu tras na terenie przedgórza Karkonoszy połączone zostały już oznakowane szlaki w Górnym Poizerzu (Horní Pojizeří) i regionie pod wzgórzem Zvičín (Podzičínsko). Proponujemy przejazd po mało znanych rejonach, gdzie znaleźć można ciszę, spokój i przyjemne ceny. Trasa podstawowa ma ok. 50 km. Poprowadzona jest co prawda po drogach pokrytych asfaltem, jednak miejscami nie są one w dobrym stanie. Z Jilemnice wyjeżdżamy, jadąc szlakiem rowerowym nr 4171, w kierunku Lomnic nad Popelkou. Po krótkim odcinku, na

którym szlak ten pokrywa się ze szlakiem nr 4175 (niedaleko Kruhu), koło miejscowości Kundratice udajemy się nim, jadąc w kierunku Semil. Przejeżdżamy przez Kundratice i skręcamy do Valdic. Za osadą wjeżdżamy na szlak o nr 4174 i jedziemy nim aż do Košťálova. Przez wieś przejeżdżamy nieoznakowaną szosą główną. W Košťálovie można obejrzeć ciekawe pod względem geologicznym miejsce zwane Kovářův mlýn (dosłownie: „młyn kowala”). Na skrzyżowaniu koło dworca jedziemy w kierunku Jilemnice i po chwili odbijamy w prawo do Libštátu. Dalej trzymamy się szlaku nr 4294 i jedziemy nim przez Svojk i Temple. Na serpentynach koło Karlova, skąd rozpościerają się wspaniałe widoki na Karkonosze, do naszego szlaku

dołącza na krótko szlak o nr 4175. W Karlovie ciągle trzymamy się nr 4294, skręcamy w lewo i szosą dojeżdżamy do Studenca. Przejeżdżamy szosą główną do Bukoviny. Trasa podstawowa prowadzi szlakiem nr 4294 koło znanego kąpieliska i kempingu do Dolní Kalná pod kościół. Proponujemy alternatywę prowadzącą szlakiem nr 4302 i dalej 4086 do Mostku (Podzičínsko). Można też wybrać wersję, która prowadzi dalej szlakiem 4294 aż do jego końca w Hostinnym. Trasa podstawowa wiedzie szlakiem nr 4302 przez Horní Kalná do Kunčic, gdzie nawiązuje do niej szlak nadląbski (Polabská cyklotrasa) nr 24. Jadąc w górę biegu Łaby, dotrzemy nim do dworca we Vrchlabí.

Na rowerze z Kuksu w Karkonosze

Do Kuksu na parking dojeżdżamy cyklobusem z Vrchlabí. Zjeżdżamy w dół wąską asfaltową drogą aż do mostu. Proponowana trasa wiedzie szlakiem rowerowym nr 24 (Labská cyklotrasa). Prowadzi on od mostu do Stanovic do młyna hr. Šporka, biegnąc razem z czerwonym szlakiem pieszym

przez łąkę, która w deszczową pogodę bywa rozmokła. Proponujemy jechać do Stanovic szosą (nieoznakowaną). Ze Stanovic nasza trasa prowadzi szlakiem nr 24 przez Žireč, gdzie wjeżdżamy na szlak nr 4085, który wiedzie pod górę szosą do parkingu koło Kuksu Brauna. W Hřibojedach odbijamy w prawo na szlak o nr 4136 i jedziemy nim przez Doubravice, Zábřeží i Dolní Dehtov (prywatna galeria) aż do Třebihošťa. Spod restauracji droga

zaczyna piąć się w górę na skraj osady Zvičina – jedziemy szlakiem 4086. Na szczyt do schroniska Raisova chata (wspaniałe widoki!) trzeba dojechać nieoznakowaną wąską asfaltową drogą. Ze Zvičiny zjeżdżamy w dół do osady. Za nią na skrzyżowaniu szlaków rowerowych musimy zdecydować, czy pojedziemy do Hostinného, czy aż do Vrchlabí.

4139 w kierunku Horní Brusnice i Pecka. Następnie skręcamy na szlak nr 4086. Podjeżdżamy w górę na Zvičín aż do schroniska Raisova chata. Jedziemy dalej do Miletína, gdzie urodził się znany poeta K. J. Erben, i Hořic znanych z najstarszej w Europie szkoły kamieniarsko-rzeźbiarskiej, gdzie możemy wsiąść do pociągu.

Z Vrchlabí po przedgórzu

Wyruszamy z Vrchlabí nadląbskim szlakiem rowerowym (Labská cyklotrasa) nr 24 do miasta Hostinné i w kierunku na Dvůr Králové nad Labem. W Nemojovie skręcamy szosą w lewo na Starobucké Debrné. Po ok. 2,5 km docieramy do osady Hájemství. Przywita nas model Karkonoszy. Jedziemy w prawo niebieskim szlakiem pieszym, który jest przejezdny także dla rowerów i częściowo biegnie wspólnie z rowerowym zielonym szlakiem nr 4088. Poprowadzi nas po ścieżce edukacyjnej Les Království aż do noszącej tę

samą nazwę zapory (inaczej nazywana Těšnovská). Uwaga na zjeździe, jest to trasa terenowa! Do wyboru będziemy mieli od razu kilka wariantów dalszej trasy. Przyjrzyjmy się dwóm:
1. Wjeżdżamy z powrotem na nadląbski szlak nr 24 i jedziemy przez miasto Dvůr Králové nad Labem, które kiedyś stanowiło część wiana królów czeskich, do Kuksu, gdzie w lecie skorzystać można z cyklobusu. Warto odwiedzić szopkę M.B. Brauna (tzw. Betlém), a także nową drogę krzyżową i in.
2. Jedziemy dalej czerwonym szlakiem pieszym boczną drogą do wsi Bílá Třemešná, gdzie wjeżdżamy na szlak

Ciekawostki na trasie

Hospitál Kuks to były przytułek dla kombatantów ze szpitalem i konwentem Braci Miłosierdzia (Bonifratrów) przy kościele Przenajświętszej Trójcy. Wiele ciekawego można zobaczyć zarówno w środku, jak i na zewnątrz. W środku jest lapidarium z oryginałami rzeźb z cyklu „Cnoty i Grzechy” Mateusza Bernarda Brauna. Zapoznamy się z historią unikatowego barokowego kompleksu Kuks, odwiedzimy Czeskie Muzeum Farmaceutyki, prezentujące historię rozwoju aptek od baroku po XX wiek. Wokół szpitala rozstawiono kopie rzeźb z cyklu „Cnoty i Grzechy”, inne rzeźby ujrzymy w parku. Niedaleko, ok. 3 km od szpitala, w lesie znajduje się unikatowa szopka również autorstwa M. B. Brauna (Braunův Betlém) oraz nowa droga krzyżowa XXI wieku – Historia nadziei i cierpienia człowieka.

Kamień węgielny pod Wieżę Niepodległości im. T.G. Masaryka (**Masarykova věž samostatnosti**) w Hořicach położono 10.07.1926 r. w obecności pierwszego prezydenta Republiki Czechosłowackiej T. G. Masaryka. W projekcie była to około czterdziestometrowa wieża, która mogłaby służyć jako latarnia lotnicza na trasie Praga – Warszawa. Do 1938 r. zdążyło wybudować 25 m. W środku ulokowano małe muzeum i izbę pamięci z nazwiskami ofiar wojny z Ziemi Hořickéj. Kręconymi schodami dotrzemy na galerię widokową, skąd podziwiać można piękne widoki na miasto i okolicę. Na północy w ładną pogodę widać Karkonosze. Wieża zwieńczona jest kopułą astronomiczną.

Hořice to „miasto kamieni”, warto też spróbować tutejszych rurek z kremem.

Wieża widokowa KČT na wzgórzu Hořický chlum – znajduje się niedaleko Wieży Niepodległości Masaryka. Rozpościerają się z niej niezapomniane widoki na Podzičínsko – z dominującą nad okolicą Zvičíną (671 m n.p.m.), grzbiety Karkonoszy i Wyżynę Jiczyńską (Jičínska pahorkatina). Od południa widok na Hořice i Polabí, na wschód Ziemi Broumovską i Góry Orlickie.

Popularną wieżę widokową na terenie przedgórza Karkonoszy była górująca nad całą okolicą **wieża na Zvičínie** (671 m n.p.m.). Najpierw na szczycie wzgórza wybudowano schronisko turystyczne Raisova chata, następnie w 1926 r. dobudowano wieżę widokową ze szklaną obrotową kopułą. Obecnie nie jest ona udostępniana, jednak nawet widok z samego wzgórza przy dobrej widoczności jest imponujący.

Dvůr Králové – zabytkowe miasto z bogatą historią, miejsce znalezienia tzw. Rękopisu królowo-worskiego („odkryty” w XIX w. rzekomy zabytek średniowiecznego piśmiennictwa czeskiego, którego pojawienie się z jednej strony przyczyniło się do budowania słowiańskiej tożsamości narodowej, z drugiej wywołało gorące spory przeciwników i zwolenników jego prawdziwości).

Miletín – miejsce urodzenia pisarza K. J. Erben. Odwiedzić warto Muzeum czeskiego teatru amatorskiego (Muzeum českého amatérského divadla), a kto lubi słodkie, powinien spróbować pierników w kształcie księżyczki do nabożeństwa (miletínské modlitbičky).

ANOPRESS IT

Informacje na wyciągnięcie ręki

- Elektroniczny monitoring mediów z ponad 2000 różnych źródeł
- Monitoring mediów ON-LINE – dostęp do elektronicznej bazy danych z możliwością przeglądania aktualnych i archiwalnych wiadomości
- Monitoring mediów OFF-LINE – regularne przysyłanie pełnych tekstów wiadomości z czeskich mediów
- Monitoring portali społecznościowych i dyskusji internetowych
- Monitoring retrospektywny, jednorazowe wyszukanie informacji w mediach
- Wycinki prasowe
- Analizy medialne, researching, komentarze, przebiegi przypadków
- Oprogramowanie ISA do archiwizacji i analizy danych

Anopress IT, a.s.
Prvního pluku 12a, 186 00 Praha 8 – Karlín
tel.: 255 729 672, fax: 255 729 673
e-mail: obchod@anopress.cz

www.anopress.cz

Zimowe zaproszenie w Karkonosze

Na nartostradę, biegówki, snowboard, rakiety śnieżne, czy snowtubingowe tory? Sanki, czy pieszo po udeptanym śniegu? Codziennie można zdecydować, gdzie się wybierzemy. W Karkonoszach znajdziemy najwięcej i najbardziej różnorodnych alternatyw spędzania czasu na śniegu w Czechach. Przygotowane są 163 km tras zjazdowych (70 % z nich jest sztucznie śnieżonych). Są tu 23 wyciągi (krzeselka i kabiny) oraz 113 wyciągów narciarskich. Rozbudowana jest sieć narciarskich tras biegowych, która – w przypadku korzystnych warunków śniegowych – ma łącznie nawet 438 km. Trasą osiową jest przecinająca Karkonosze, mierząca 71 km, Magistrała Karkonoska.

www.holidayinfo.cz

Pierwsze samochodowe karoserie we vrchlabskiej firmie inż. Theodora Petery

Ignaz Theodor Petera urodził się 31 lipca 1840 r. w miejscowości Pecka koło Novej Páki. W 1857 r., nauczycy się zawodu kołodzieja, przybył do Vrchlábí, gdzie zaczął terminować u siodlarza Petra Ettla. W 1862 r. zdecydował się osiąść tu na stałe. Był zdolnym i przedsiębiorczym młodym człowiekiem – w 1864 r. usamodzielniał się, zakładając w mieście własną firmę. Warsztat mieścił się na ul. Nádražní 100, w miejscu nazywanym „Kozí pláček”. Początkowo do warsztatu wchodziło się od ulicy Slovanskéj, dzisiejsze wejście jest efektem przebudowy. W produkcji powozów, wozów drabiniastych, sań i uprzęży uczestniczyli kołodzieje, kowale, siodlarze, tapiceryzy oraz lakiernicy. W przyziemiu domu, we frontowej jego części, znajdował się podręczny składzik z wychodzącymi na ulicę oknami wystawowymi. W jednym z nich stała para wypchanych koni w uprzężach; w lecie zaprzężone były do karety, w zimie do sań. W prace w warsztacie od dzieciństwa włączone były też dzieci Petery. Kiedy na ul. Nádražní zaczęło braknąć miejsca, zdecydowano się na wzniesienie w miejscu zabudowań magazynowych prawdziwej fabryki. Pierwszą część zaczęto budować w 1904 r. W tym samym roku, 20 czerwca, założyciel firmy zmarł na zapalenie płuc. Mógł umrzeć spokojnie, trzej jego synowie bowiem z powodzeniem zajmowali się prowadzeniem firmy. W ciągu następnych lat dokończyli budowę nowoczesnego zakładu z przestronnymi warsztatami. Do dziś stojące budynki świadczą o tym, że bracia Peterowie z rozmachem podeszli do kwestii rozwoju przedsiębiorstwa. Theodor zajmował się handlem, Josef produkcją, Robert biurami i wewnętrznym funkcjonowaniem firmy. Prócz powozów, wozów, sań i uprzęży produkowali torby, walizki, meble tapicerowane, lampy do powozów. W 1906 r. zatrudniali 40 mistrzów, czeladników i pracowników biurowych.

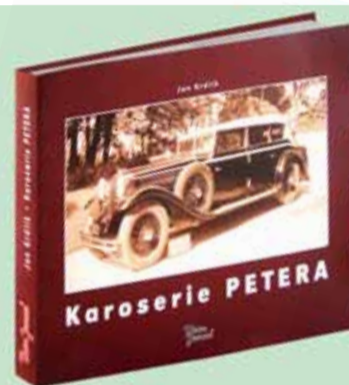

Muzeum Karkonoskie we Vrchlábí posiada ponad 200 fotografii samochodów z karoserią wyprodukowaną przez vrchlabską firmę Ig. Th. Petera & Sohne, Wagenfabrik und englische Settlererei. Zdjęcia przedstawiają produkcję od roku 1929 do 1938. Wiele pochodzi ze zbiorów Jiříego Remsy z Vrchlábí, który jest w posiadaniu także wielu zabytkowych eksponatów – książek pracy, tabliczek znamionowych na karoserie, części wozu Praha Piccolo, wyoblarek, pompki nożnej i in.

Model drewnianego szkieletu samochodu. Na zdjęciu zabytkowy eksponat O. Prokopa.

Technologia produkcji karoserii samochodowych po I wojnie światowej w zasadzie się nie zmieniła. Nadal najważniejszy był drewniany szkielet z twardego drewna. Nowością było wykorzystanie blachy, z której zaczęto wyrabiać części zewnętrzne karoserii, zastępując drewniane płyty. Obróbka blachy wymagała obecności wyspecjalizowanych blacharzy, powstała więc nowa branża rzemieślnicza – blacharz samochodowy, później samochodowy. Konstrukcja karoserii umożliwiała ich modernizację w zależności od aktualnej własności mody. Zdarzało się dość często, że właściciel kazał przerabiać pojazd nawet kilka razy. Takie przeróbki były na porządku dziennym, czasem chodziło o zmiany radykalne, czasem dotyczyły na przykład tylko linii błotników. Model drewnianego szkieletu samochodu. Na zdjęciu zabytkowy eksponat O. Prokopa.

Dr Jan Králík badał historię vrchlabskiej firmy Ing. Th. Petera & Sohne od jej powstania aż do końca działalności w 1945 r. Przy okazji setnej rocznicy wyprodukowania pierwszej samochodowej karoserii we Vrchlábí opracował katalog pt. „Karosárna Petera Vrchlábí” („Zakład karoseryjny Petera Vrchlábí”), zawierający ponad 300 fotografii a poświęcony produkcji firmy Petera i synowie. Na zdjęciu strona tytułowa katalogu.

Dwadzieścia lat minęło... od połączenia Škoda Auto z Volkswagenem

Vrchlabská filia nawiązuje do historii założonej w 1864 roku przez Ignaza Theodora Peterę firmy Ig. Th. Petera & Sohne, Wagenfabrik und englische Settlererei (a więc: „wozy i angielskie siodlarstwo”). Już w 1908 r. powstała tu pierwsza karoseria samochodowa. Od 1920 r. zakład w pełni wyspecjalizował się w ich produkcji. W latach 1930-35 firma osiągnęła największy rozkwit dzięki wyprodukowaniu kabrioletów własnej konstrukcji, budowanych na podwoziach Škoda, Tatra, Walter a także firm niemieckich, włoskich, angielskich i amerykańskich.

„Podczas II wojny światowej zakład przebudowano, rozszerzając jego objętość do dzisiejszego kształtu. Po II wojnie światowej na krótki okres powołano do życia spółdzielnię SEVKAR (skrót od „Severočeská karosárna” – „Północnoczeskie zakłady karoseryjne”). W 1946 r. zakład został znacjonalizowany i przyłączony do AZNP Mladá Boleslav. Również wtedy po raz pierwszy wprowadzono tu produkcję liniową. Pierwszym produkowanym modelem była Škoda 1101. W 1952 r. rozpoczęto produkcję samochodów Škoda 1200 z całkowicie metalową karoserią, w odróżnieniu od poprzednich typów

na drewnianej ramie”, mówi Lukáš Nachtmann, kierownik archiwum Škoda Auto. Od 1954 r. istniały już samodzielne zakłady samochodowe we Vrchlábí (Automobilový závod Vrchlábí), do których przyłączono też zakłady Karosa w Chlumcu nad Cidliną. W 1955 r. w zakładach rozpoczęto produkcję nowego typu samochodu Škoda 1201. Już w 1958 r. vrchlabskie zakłady znów zostały włączone do AZNP Mladá Boleslav. W następnych latach Vrchlábí ukierunkowało się na produkcję lekkich wariantów samochodów osobowych Škoda a później mniejsze serie najlepiej wyposażonych aut Škody. W latach 60.

produkowano typ Škoda 1202, następnie Škoda 1203 i rozłożone pojazdy użytkowe Pick up dla Turcji. W tym okresie wybudowano prasownię oraz odnowiono większość części produkcyjnej zakładów. W połowie lat 70. rozpoczęła się ścisła współpraca z zakładami w Mladá Boleslav przy testowaniu produkcji samochodu Škoda 120 i produkcji bardziej luksusowych wersji tego typu. Do dziś we Vrchlábí produkuje się bardziej luksusowe wersje

aktualnych modeli. Pod koniec 1981 r. wyprodukowano ostatnią Škodę 1203 – tym samym zakończony został trwający prawie nieprzerwanie od roku 1946 etap produkcji pojazdów użytkowych we Vrchlábí. W 1987 r. zaczęto tu produkcję testową samochodów Škoda Favorit a w 1990 r. Škoda Forman. Z rozpoczęciem produkcji Favorita związana jest modernizacja linii montażowej i innych części produkcyjnych. W 1991 r. Škoda Mladá Boleslav stała się częścią koncernu Volkswagen, a Vrchlábí nadal pozostało jednym z zakładów produkcyjnych firmy Škoda, automobilová a.s. W tym czasie we Vrchlábí produkowano już modele Favorit i Forman a od września 1994 Škoda Felicia, później Felicia Pick up i Fun. Kolejne pojazdy to Škoda Octavia Tour i Škoda Octavia.

Obecnie z vrchlabskiej linii montażowej zjeżdża model Škoda Roomster. W ten sposób podkarkonoskie zakłady stanowią ważną część największych czeskich zakładów motoryzacyjnych.

Škoda Roomster to pierwszy tak zwany MPV (multi-purpose vehicle – wielozadaniowy samochód osobowy). Wszechstronny pojazd to prawdziwy mistrz przemian. Dzięki ogromnej przestrzeni bagażowej, dużej ilości miejsca na nogi i nad głową oraz szerokim możliwościom aranżacji wnętrza, które możemy dopasować do własnych potrzeb, Roomster jest idealnym samochodem rodzinnym. Oferuje komfort, bezpieczeństwo i funkcjonalność. W 2010 model został odnowiony. Z nowym obliczem i nowymi silnikami stał się jeszcze bardziej atrakcyjny.

We Vrchlábí, w zakładach ŠKODA produkowana będzie automatyczna dwusprzęgłowa skrzynia biegów DQ200.

Vrchlabí stanie się miejscem produkcji części dla koncernu Volkswagena.

Nowoczesna automatyczna, dwusprzęgłowa skrzynia biegów – oznaczana skrótem DSG – używana jest w samochodach marki ŠKODA, ale także w modelach Volkswagena, Seata i Audi. Dzięki produkcji części przed zakładami we Vrchlábí otwiera się nowa przyszłość. W tej chwili montowane tu są modele Roomster i Octavia. „Decyzja o produkcji tu, w zakładach Vrchlábí, bardzo nas cieszy” – mówi prof. dr h.c. Winfried Vahland, prezes zarządu spółki Škoda Auto. – „Skrzynia biegów DQ200 jest dla odpowiednich modeli marek koncernu ważna, a dla samego koncernu ma strategiczne znaczenie. Fakt, że do jej produkcji wybrano zakłady na przedgórzu Karkonoszy, jest dowodem na zaufanie

i wiarę koncernu Volkswagen w kompetencje technologiczne naszego przedsiębiorstwa. Na tle dwudziestej rocznicy połączenia z koncernem Volkswagen decyzja ta świadczy o tym, że współpraca korzystna jest dla obu partnerów.” Michael Oeljeklaus, członek zarządu odpowiedzialny za produkcję, podkreślił korzyści, jakie przyniesie produkcja skrzyni biegów DQ200 marce ŠKODA: „Ta decyzja odpowiada naszemu celowi, którym jest produkcja silników i skrzyń biegów dla najważniejszych modeli w naszych własnych zakładach. W przypadku nowej produkcji we Vrchlábí wykorzystywać będziemy też doświadczenia z produkcji skrzyń biegów w Mladá Boleslav. Produkcja

we własnych zakładach ułatwia procesy logistyczne przy produkcji w Republice Czeskiej.”

Siedmiobiegowa, automatyczna, dwusprzęgłowa skrzynia biegów DQ200 należy do najbardziej nowoczesnych automatycznych przekładni w przemyśle motoryzacyjnym, łącząc komfort automatu z możliwością szybkiej zmiany biegów. Jest to możliwe dzięki zastosowaniu dwóch przekładni, które nawzajem się uzupełniają, co pozwala w sposób prawie ciągły przenosić moment obrotowy silnika. Efektem jest też niskie zużycie paliwa.

Planuje się produkcję 1000 takich skrzyń dziennie. Produkcja rozpoczęta zostanie pod koniec 2012 r.

Stopka redakcyjna

• **Ewidencja:** MK ČR E 16345
Vydání č. 13. Květen 2011. Łączny nakład 65 000 egz.

• **Rada redakcyjna:**
Dáša Palátková, Mirka Chaloupská, Klára Kroupová, Michal Vávra.

• **Współpraca:**
Radek Vich, pracownicy czeskich i polskich karkonoskich ośrodków informacji, Ludmila Škvrnová, Pavel Klimeš, Michal Daněk i in.

• **Mapa:**
Związek Gmin Karkonoskich,

• **Fotografie:**
archiwum Správa KRMAP, archiwum Krkonoše – svazek měst a obcí, Dáša Palátková, karkonoskie ośrodki informacji i in.

• **Tłumaczenie:**
Hans J. Warsaw, Helena Jankowska

• **Podręcznik graficzny:** David Škodný

• **Opracowanie graficzne:** ip-desing.cz

• **Druk:** Česká Unigrafie, a.s.

• **Uwagi i pytania prosimy kierować na adresy:** dasa-palatkova@volny.cz

Konkurs - Zagraj z nami o nagrody

Szanowni Czytelnicy!

Przygotowaliśmy dla Państwa konkurs z nagrodami. Wystarczy poprawnie odpowiedzieć na 5 pytań, a odpowiedzi w formie pisemnej przesłać na nasz adres.

Pytania:

1. Gdzie znajdziemy ścieżkę „Dziesięć bajek”?
2. W jakim mieście rynku pilnują olbrzymy?
3. Jak nazywa się stowarzyszenie zajmujące się renowacją kapliczek?
4. Od czego pochodzi nazwa wsi Poniklá?
5. Kto to był Theodor Petera?

Nagrody:

1. Weekendowy pobyt dla dwóch osób w hotelu U Nás, Jablonec nad Jizerou, Bratrouchov – www.hotel-unas.cz
2. Dziesięć przejazdów GRATIS na torze saneczkowym Harrachov lub Špindlerův Mlýn bez

ograniczenia czasowego – www.bobovka.cz

3. Dziesięć przejazdów GRATIS na torze saneczkowym Harrachov lub Špindlerův Mlýn bez ograniczenia czasowego – www.bobovka.cz
4. Kitl Šlártruňk – wino lecznicze – www.kitl.cz
5. Koszulka T-shirt z nadrukiem www.svazek.krkonoše.eu
6. Parasol. Regionálne Centrum Informacji Turystycznych – www.krkonoše.eu

Do odpowiedzi można dołączyć uwagi na temat naszej gazety „Sezon na Karkonosze” oraz doświadczenia z pobytu w Karkonoszach – będziemy wdzięczni!

Koniec konkursu:

30 listopada 2011 r.

Losowanie nagród:

Połowa grudnia 2011 r.

Odpowiedzi prosimy wysyłać na adres:

Regionální turistické informační centrum Krkonoše
Krkonošská 8
543 01 Vrchlabí
Czechy

E-mail: info@krkonose.eu
www.krkonoše.eu

Kalendarz wydarzeń na cały rok – Karkonosze polskie i czeskie wraz z przedgórzem, wszystko na...

www.krkonoše.eu

Regionálne Centrum Informacji Karkonosze koordynuje przepływ informacji i regularnie publikuje wiadomości o aktualnych TOP imprezach sportowych i kulturalnych w regionie.

E-mail: info@krkonose.eu

Więcej informacji na:

- www.holidayinfo.cz • www.krnap.cz
- www.horskasluzba.cz
- www.kralovehradeckyyregion.cz
- www.liberecky-kraj.cz • www.cesky-raj.cz
- www.jizerky.cz • www.kladskepomezi.cz
- www.orlickehory.cz.info • www.podzvicinsko.cz

Polecamy – Karkonosze w Polsce warto odwiedzić osobiście lub w internecie:
www.karkonosze.eu

Szanowni Czytelnicy!

Co pół roku dostajemy od Państwa setki pisemnych odpowiedzi na nasze pytania konkursowe. Wielu z Państwa dołącza do nich również uwagi z pobytu w Karkonoszach, pisze, jak czyta się „Sezon na Karkonosze”, jakie nowe rzeczy dzięki niemu Państwo poznali. Państwa listy i kartki pocztowe są dla nas bardzo ważne. Wszystkim, którzy do nas piszą, chcielibyśmy w tym miejscu szczerze podziękować. Jednocześnie musimy jednak przeprosić – nie jesteśmy w stanie na wszystkie listy odpowiedzieć. Niemniej pragniemy podkreślić, że Państwa listy są dla nas ważną informacją, przechowujemy je w archiwach i żadnego nie wyrzucamy. Zauważyliśmy, że dla wielu z Państwa „Sezon na Karkonosze” jest cichym towarzyszem, który dużo wie i dużo może podpowiedzieć. Stopniowo stał się ulubioną gazetą nie tylko turystów, ale także mieszkańców regionu. Bardzo cenna jest dla nas Państwa życzliwość, dlatego bardzo pieczołowicie podchodzimy do tworzenia każdego kolejnego numeru.

Ośrodki informacji turystycznej

VRCHLABÍ
Regionální turistické informační centrum Krkonoše
543 01 Vrchlabí, Krkonošská 8
Tel./Fax: +420 499 405 744
E-mail: info@krkonose.eu
www.muvrchlabi.cz
www.krkonoše.eu

BENECKO
Infocentrum Flora
512 37 Benecko 200
Tel./Fax: +420 481 582 606
E-mail: info-flora@benecko.com
www.benecko.com

ČERNÝ DŮL
Turistické informační centrum
543 44 Černý Důl, Úřad městyse 48
Tel.: +420 499 429 618
Fax: +420 499 429 620
E-mail: infocentrum@cernydul.cz
www.cernydul.cz

HARRACHOV
TIC Harrachov
512 46 Harrachov, Centrum 150
Tel./Fax: +420 481 529 600
E-mail: info@harrachov.cz
www.harrachov.cz

HORNÍ MARŠOV
IC Veselý výlet
542 26 Horní Maršov, Temný Důl 46
Tel.: +420 499 874 298
Fax: +420 499 874 221
E-mail: info@veselyvylet.cz
www.veselyvylet.cz

HOSTINNÉ
Informační centrum
543 71 Hostinné, Náměstí 70
Tel./Fax: +420 499 404 746
E-mail: infocentrum@muhostinne.cz
www.infocentrum.hostinne.info

JANSKÉ LÁZNĚ
Informační centrum a cestovní agentura
542 25 Janské Lázně, Černohorská 265
Tel.: +420 499 875 186, 495 875 111,
Fax: +420 499 875 008
E-mail: info@megaplus.cz
E-mail: info@janskelazne.cz
www.janskelazne.cz

JILEMNICE
Informační centrum
514 01 Jilemnice, Masarykovo nám. 140
Tel./Fax: +420 481 541 008
E-mail: info@jilemnice.cz
www.mestojilemnice.cz

KOŘENOV
Informační centrum Jizerky pro Vás
468 48 Kořenov 480
Tel.: +420 725 805 266
E-mail: ic@jizerkyprovas.cz
www.jizerkyprovas.cz

LÁNOV
Venkovské infocentrum mikroregionu
543 41 Lánov, Prostřední Lánov 39
Tel.: +420 499 432 083
E-mail: infocentrum@lanov.cz
www.lanov.cz

MALÁ ÚPA
Infocentrum Malá Úpa
542 27 Malá Úpa, Horní Malá Úpa 129
Tel.: +420 499 891 112
E-mail: info@malaupa.cz
www.info.malaupa.cz

PEC POD SNĚŽKOU
Infocentrum Turista
542 21 Pec pod Sněžkou 337
Tel.: +420 499 736 280
Fax: +420 499 736 410
E-mail: turista@turistapec.cz
www.turistapec.cz

Městské IC Veselý výlet
542 21 Pec pod Sněžkou 196
Tel.: +420 499 736 130
E-mail: info@veselyvylet.cz
www.veselyvylet.cz

ROKYTNICE NAD JIZEROU
Informační centrum Města Rokytnice nad Jizerou,
Horní Rokytnice 449
512 44 Rokytnice nad Jizerou
Tel.: +420 481 522 001
E-mail: rvclub@rvclub.cz, book@rvclub.cz
www.rvclub.cz, www.rokytnice.com

SVOBODA NAD ÚPOU
Turistické informační centrum
542 24 Svoboda nad Úpou,
nám. Svornosti 527
Tel.: +420 499 871 167
Fax: +420 499 871 216
E-mail: info.ets@tiscal.cz
www.svobodanadupou.eu

ŠPINDLERŮV MLÝN
Turistické informační centrum
543 51 Špindlerův Mlýn, Svatopetrská 173
Tel.: +420 499 523 656
Fax: +420 499 523 818
E-mail: tic@mestospindleruvmlyn.cz
www.mestospindleruvmlyn.cz

TRUTNOV
Turistické informační centrum
541 01 Trutnov, Krakonošovo nám. 72
Tel./Fax: +420 499 818 245
E-mail: vesely@trutnov.cz
www.trutnov.cz/infocentrum

Hlavní informační středisko Správy KRMAP
543 01 Vrchlabí, nám. Míru 223
Tel.: +420 499 421 474, 499 456 761
E-mail: his@krnap.cz
www.krnap.cz

VYSOKÉ NAD JIZEROU
Informační centrum
512 11 Vysoké nad Jizerou, nám. Dr. Kramáře 227
Tel.: +420 481 593 283
E-mail: g.havel@seznam.cz
www.vysokenj.cz

ŽACLĚŘ
Turistické informační centrum
542 01 Žacléř, Rýchorské nám. 10
Tel.: +420 499 739 225
Fax: +420 499 739 210
E-mail: muzzeum@zacler.cz
www.zacler.cz

PRZEDGÓRZE KARKONOSZY

DVŮR KRÁLOVÉ NAD LABEM
Městské informační centrum Dvůr Králové nad Labem
nám. T. G. Masaryka 2, 544 01 Dvůr Králové nad Labem
Tel.: +420 499 321 742
E-mail: info@mudk.cz
www.dvurkralove.cz

HOŘICE V PODKRKONOŠÍ
Městské informační centrum Hořice v Podkrkonoší
nám. Jiřího z Poděbrad 3, 508 01 Hořice v Podkrkonoší
Tel.: +420 493 620 121
E-mail: infocentrum@horice.org
www.horice.org

LÁZNĚ BĚLOHRAD
Městské informační centrum Hoška Tour
Nám. K. V. Raise 160, 507 81 Lázně Bělohrad
Tel.: +420 493 792 520
E-mail: hoska-tour@hoska-tour.cz
www.lazne-belohrad.cz